

Butlletí de l'Església de Solsona

Butlletí Oficial de l'Església de Solsona

Edita: Bisbat de Solsona

Pl. Palau, 1 - 25280 SOLSONA

Gràfiques Muval - SOLSONA

Dipòsit legal: L-568-1983

Any 2015

Sant Pare

CARTA SOBRE LA INDULGÈNCIA AMB OCASIÓ DEL JUBILEU EXTRAORDINARI DE LA MISERICÒRDIA

Al venerat germà
monsenyor Rino Fisichella
president del Consell Pontifici
per a la Promoció de la Nova Evangelització

La proximitat del Jubileu extraordinari de la Misericòrdia em permet centrar l'atenció en alguns punts sobre els quals considero important intervenir per facilitar que la celebració de l'Any Sant sigui un autèntic moment de trobada amb la misericòrdia de Déu per a tots els creients. És el meu desig, en efecte, que el Jubileu sigui experiència viva de la proximitat del Pare, com si es volgués tocar amb la mà la seva tendresa, perquè s'enforteixi la fe de cada creient i, així, el testimoni sigui cada vegada més eficaç.

El meu pensament es dirigeix, en primer lloc, a tots els fidels que en cada diòcesi, o com a pelegrins a Roma, viuran la gràcia del Jubileu. Desitjo que la indulgència jubilar arribi a cadascun com a genuïna experiència de la misericòrdia de Déu, la qual va a l'encontre de tots amb el rostre del Pare que acull i perdona, oblidant completament el pecat comès. Per viure i obtenir la indulgència, els fidels estan cridats a fer un breu pelegrinatge cap a la Porta Santa, oberta a cada catedral o a les esglésies establertes pel bisbe diocesà i en les quatre basíliques papals a Roma, com a signe del desig profund d'autèntica conversió. Igualment dispenso que

es pugui guanyar la indulgència en els santuaris on s'obri la Porta de la Misericòrdia i en les esglésies que tradicionalment s'identifiquen com a Jubilar. És important que aquest moment estigui unit, abans de res, al Sagrament de la Reconciliació i a la celebració de la santa eucaristia amb una reflexió sobre la misericòrdia. Caldrà acompanyar aquestes celebracions amb la professió de fe i amb l'oració per mi i per les intencions que porto al cor per al bé de l'Església i de tot el món.

Penso, a més, en els que per diversos motius es veuran impossibilitats d'arribar a la Porta Santa, en primer lloc els malalts i les persones grans i soles, sovint en condicions de no poder sortir de casa. Per a ells serà de gran ajuda viure la malaltia i el sofriment com a experiència de proximitat al Senyor que en el misteri de la seva passió, mort i resurrecció indica la via mestra per donar sentit al dolor i a la soledat. Viure amb fe i joiosa esperança aquest moment de prova, rebent la comunió o participant en la santa missa i en la pregària comunitària, també a través dels diversos mitjans de comunicació, serà per a ells la manera d'obtenir la indulgència jubilar. El meu pensament es dirigeix també als presos, que experimenten la limitació de la seva llibertat. El Jubileu sempre ha estat l'ocasió d'una gran amnistia, destinada a fer partícips moltes persones que, fins i tot mereixent una pena, han pres consciència de la injustícia comesa i desitgen sincerament integrar-se de nou a la societat donant la seva contribució honesta. Que a tots ells arribi realment la misericòrdia del Pare que vol estar a prop de qui més necessita el seu perdó. A les capelles de les presons podran guanyar la indulgència, i cada vegada que travessin la porta de la seva cel·la, dirigint el seu pensament i la pregària al Pare, pugui aquest gest ser per a ells el pas de la Porta Santa, perquè la misericòrdia de Déu, capaç de convertir els cors, és també capaç de convertir les reixes en experiència de llibertat.

He demanat que l'Església redescobreixi en aquest temps jubilar la riquesa continguda en les obres de misericòrdia corporals i espirituals. L'experiència de la misericòrdia, en efecte, es fa visible en el testimoni de signes concrets com Jesús mateix ens va ensenyar. Cada vegada que un fidel visqui personalment una o més d'aquestes obres obtindrà certament la indulgència jubilar. D'aquí el compromís a viure de la misericòrdia per obtenir la gràcia del perdó complet i total pel poder de l'amor del Pare que no exclou a ningú. Serà, per tant, una indulgència jubilar plena, fruit de l'esdeveniment mateix que se celebra i es viu amb fe, esperança i caritat.

La indulgència jubilar, finalment, es pot guanyar també per als difunts. A ells estem units pel testimoni de fe i caritat que ens van deixar. De la mateixa manera que els recordem en la celebració eucarística, també podem, en el gran misteri de la comunió dels sants, pregar per ells perquè el rostre misericordiós del Pare els alliberi de tot residu de culpa i pugui abraçar en la benaurança que no té fi.

Un dels greus problemes del nostre temps és, certament, la modificació de la relació amb la vida. Una mentalitat molt generalitzada que ja ha provocat una pèrdua de la deguda sensibilitat personal i social cap a l'acolliment d'una nova vida. Alguns viuen el drama de l'avortament amb una consciència superficial, gairebé sense adonar-se del gravíssim mal que comporta un acte d'aquest tipus. Molts altres, en canvi, fins i tot vivint aquest moment com una derrota, consideren no tenir un altre camí per on anar. Penso, de manera especial, en totes les dones que han recorregut a l'avortament. Conec bé els condicionaments que les van conduir a aquesta decisió. Sé que és un drama existencial i moral. He trobat moltes dones que portaven en el seu cor una cicatriu per aquesta elecció soferta i dolorosa. El que ha passat és profundament injust; però, només el fet de comprendre-ho en la seva veritat pot consentir no perdre l'esperança. El perdó de Déu no es pot negar a tot el que s'hagi penedit, sobretot quan amb cor sincer s'apropa al Sagrament de la Confessió per obtenir la reconciliació amb el Pare. També per aquest motiu he decidit concedir a tots els sacerdots per a l'Any Jubilar, no obstant qualsevol qüestió contrària, la facultat d'absoldre del pecat de l'avortament als que ho han practicat i penedit de cor demanen per això perdó. Els sacerdots s'han de preparar per a aquesta gran tasca sabent conjugar paraules de genuïna acollida amb una reflexió que ajudi a comprendre el pecat comès, i indicar un itinerari de conversió veritable per arribar a acollir l'autèntic i generós perdó del Pare que tot ho renova amb la seva presència.

Una última consideració es dirigeix als fidels que per diversos motius freqüenten les esglésies on celebren els sacerdots de la Fraternitat de Sant Pius X. Aquest Any jubilar de la Misericòrdia no exclou ningú. Des de diversos indrets, alguns germans bisbes m'han parlat de la seva bona fe i pràctica sacramental, unida, però, a la dificultat de viure una condició pastoralment difícil. Confio que en el futur pròxim es puguin trobar solucions per recuperar la plena comunió amb

els sacerdots i els superiors de la Fraternitat. Alhora, mogut per l'exigència de correspondre al bé d'aquests fidels, per una disposició meva estableixo que els que durant l'Any Sant de la Misericòrdia s'apropin als sacerdots de la Fraternitat Sant Pius X per celebrar el Sagrament de la Reconciliació rebran vàlidament i lícita l'absolució dels seus pecats.

Confiant en la intercessió de la Mare de la Misericòrdia, encomano a la seva protecció la preparació d'aquest Jubileu extraordinari.

Vaticà, 1 de setembre de 2015

“MOTU PROPRIO” SOBRE LA REFORMA DEL PROCÉS CANÒNIC PER A LES CAUSES DE DECLARACIÓ DE NUL·LITAT MATRIMONIAL

El Senyor Jesús, Jutge clement, Pastor de les nostres ànimes, confià a l'apòstol Pere i als seus successors el poder de les claus per dur a terme en l'Església l'obra de la justícia i de la veritat; aquesta potestat suprema i universal de lligar i de deslligar a la terra, afirma, enforteix i reivindica la dels Pastors de les Esglésies particulars, en virtut de la qual tenen el sagrat dret i el deure davant el Senyor de jutjar els seus súbdits¹.

En el curs dels segles, l'Església, en matèria matrimonial, adquirint una consciència més clara de les paraules de Crist, va comprendre i va exposar amb més profunditat la doctrina de la indissolubilitat del vincle sagrat del matrimoni, va elaborar el sistema de les nul·litats del consentiment matrimonial i va regular més apropiadament el procés judicial en aquest camp, de manera que la disciplina eclesiàstica va ser cada vegada més consistent amb la veritat de la fe professada.

Tot això sempre es va fer tenint com a guia la llei suprema de la salvació de les ànimes², ja que l'Església, com va ensenyar sàviament el beat Pau VI, és un pla diví de la Trinitat, per a la qual totes les seves institucions, sempre perfectibles, han

¹ Concili ecumènic Vaticà II, Const. dogm. Lumen Gentium, núm. 27

² CIC, c. 1752

de tendir a comunicar la gràcia divina i a afavorir contínuament, d'acord amb els dons i la missió de cadascú, el bé dels fidels, com a objectiu essencial de l'Església³.

Conscient d'això, em vaig decidir a assumir la reforma dels processos de nul·litat del matrimoni, i per això vaig constituir un grup de persones eminents per la doctrina jurídica, la prudència pastoral i l'experiència forense que, sota la guia de l'Excel·lentíssim Degà de la Rota Romana, esbossessin un projecte de reforma, quedant ferm tanmateix el principi de la indissolubilitat del vincle matrimonial. Treballant amb promptitud, aquest grup ha elaborat un projecte de reforma que, sotmès a la consideració ponderada, amb l'ajuda d'altres experts, ara passa a aquest Motu proprio.

Per tant, la preocupació de la salvació de les ànimes, que –avui com ahir– continua essent l'objectiu suprem de les institucions, de les lleis, del dret, impulsa el bisbe de Roma a oferir als bisbes aquest document de reforma, ja que comparteixen amb ell la missió de l'Església de tutelar la unitat en la fe i en la disciplina pel que fa al matrimoni, eix i origen de la família cristiana. Alimenta l'impuls reformador el gran nombre de fidels que, desitjant consultar la pròpia consciència, massa sovint són desviats de les estructures jurídiques de l'Església a causa de la distància física o moral; la caritat, doncs, i la misericòrdia requereixen que la mateixa Església com a mare s'acosti més als fills que es consideren separats.

En aquest sentit, fins i tot van ser els vots de la majoria dels meus germans en l'episcopat, reunits en el recent Sínode Extraordinari, que van sol·licitar processos més ràpids i accessibles⁴. En total harmonia amb aquests desigs, he decidit donar amb aquest Motu proprio disposicions amb les quals s'afavoreixi no la nul·litat dels matrimonis, sinó la rapidesa del procés, no menys que una justa simplicitat, de manera que, a causa de la retardada decisió del judici, el cor dels fidels que esperen l'aclariment del propi estat no es vegi llargament oprimat per les tenebres del dubte.

Ho he fet, però, seguint les petjades dels meus predecessors, que volien que les causes de nul·litat del matrimoni fossin tractades per via judicial, i no administrativa,

³ Pau VI, Al·locució als participants del II Congrés Internacional de Dret Canònic, 17 setembre 1973

⁴ Relatio Synodi, núm. 48

no perquè ho exigeixi la naturalesa de la cosa, sinó més aviat perquè ho requereix la necessitat de protegir al màxim la veritat del vincle sagrat: i això ho asseguruen exactament les garanties de l'ordre judicial.

Destaquen alguns criteris fonamentals que han guiat el treball de reforma.

I. - *Una sola sentència a favor de la nul·litat executiva.* – Ha semblat oportú, en primer lloc, que ja no es requereixi una doble decisió conforme a favor de la nul·litat del matrimoni per tal que les parts siguin admeses a noves noces canòniques, sinó que sigui suficient la certesa moral assolida pel primer jutge segons la norma del dret.

II. - *El jutge únic sota la responsabilitat del bisbe.* – Se sotmet a la responsabilitat del bisbe la constitució d'un jutge únic, però clergue, en primera instància; en l'exercici pastoral de la pròpia potestat judicial, el bisbe s'ha d'assegurar que hom no caigui en cap laxisme.

III. - *El bisbe mateix és jutge.* – Per tal de ser finalment portat a la pràctica l'ensenyament del Concili Vaticà II en un àmbit de gran importància, s'ha establert deixar clar que el bisbe mateix en la seva Església, de la qual és constituït pastor i cap, és per això mateix jutge entre els fidels que li són confiats. Es desitja, doncs, que, tant en les grans diòcesis com en les petites, el bisbe mateix ofereixi un signe de la *conversió* de les estructures eclesiàstiques⁵, i no deixi totalment delegada a les oficines de la cúria la funció judicial en matèria matrimonial. Això s'aplica especialment en el procés més breu, que s'estableix per resoldre els casos de nul·litat més evident.

IV. - *El procés més breu.* – De fet, a més de fer més àgil el procés matrimonial, s'ha dissenyat una forma de procés més breu –a més del documental actualment vigent– que s'aplicarà per dirimir els casos en què la manifesta nul·litat del matrimoni és sostinguda per arguments particularment evidents. No m'ha passat per alt, tanmateix, com un procediment abreujat pot posar en perill el principi de la

⁵ Francesc, Exhortació Apostòlica *Evangelii gaudium*, núm. 27, a AAS 105 (2013), p. 103

indissolubilitat del matrimoni; precisament per això he volgut que en aquest procés sigui constituït jutge el bisbe mateix, el qual en virtut del seu ofici pastoral és amb Pere el major garant de la unitat catòlica en la fe i en la disciplina.

V. – *L'apel·lació a la Seu Metropolitana.* – Convé que es restableixi l'apel·lació a la Seu del Metropolita, ja que el càrrec de cap de la província eclesiàstica, estable al llarg dels segles, és un distintiu de la col·legialitat en l'Església.

VI. – *La tasca específica de les Conferències Episcopals.* – Les Conferències Episcopals, que han de ser especialment impulsades per l'afany apostòlic d'aplegar els fidels dispersos, han de sentir fortament el deure de compartir l'esmentada *conversió*, i han de respectar absolutament el dret dels bisbes d'organitzar la potestat judicial en la pròpia Església particular. El restabliment de la proximitat entre el jutge i els fidels, de fet, no tindrà èxit si de les conferències no en prové a cadascun dels bisbes l'estímul i alhora l'ajut per posar en pràctica la reforma del procés matrimonial. Juntament amb la proximitat del jutge, les Conferències Episcopals han de procurar tant com puguin, salvada la justa i digna retribució dels treballadors dels tribunals, que sigui assegurada la gratuïtat dels processos, perquè l'Església, mostrant-se als fidels com a mare generosa, en una qüestió tan estretament vinculada a la salvació de les ànimes manifesti l'amor gratuït de Crist pel qual hem estat salvats.

VII. – *L'apel·lació a la Seu Apostòlica.* – Amb tot, convé que es mantingui l'apel·lació al Tribunal ordinari de la Seu Apostòlica, és a dir, a la Rota Romana, per raó d'un principi jurídic antiquíssim, de tal manera que quedi enfortit el vincle entre la Seu de Pere i les Esglésies particulars, tenint cura, però, en la disciplina d'aquesta apel·lació, de contenir qualsevol abús del dret, per tal que no en surti perjudicada la salvació de les ànimes. La llei pròpia de la Rota Romana serà adaptada al més aviat possible a les regles del procés reformat, en allò que calgui.

VIII. – *Provisions per a les Esglésies orientals.* – Tenint en compte, finalment, el peculiar ordenament eclesial i disciplinari de les Esglésies orientals, he decidit emanar per separat, en aquesta mateixa data, les normes per reformar la disciplina dels processos matrimonials en el Codi dels Cànon de les Esglésies orientals.

Tot ben considerat, decreto i estableixo que el Llibre VII del Codi de Dret Canònic, Part III, Títol I, Capítol I sobre *les causes per a declarar de nul·litat del matrimoni* (cànons 1671-1691), des del 8 de desembre de 2015 sigui íntegrament substituït de la manera següent:

Art. 1 - El fur competent i els tribunals

1671 § 1. Per dret propi, les causes matrimonials dels batejats corresponen al jutge eclesiàstic.

§ 2. Les causes sobre els efectes merament civils del matrimoni pertanyen al jutge civil, si no és que el dret particular estableix que aquestes causes poden ser tractades i decidides pel jutge eclesiàstic quan es plantegin d'una manera incidental i accessòria.

1672 Per a les causes de nul·litat de matrimoni no reservades a la Seu Apostòlica, són competents: 1r el tribunal del lloc en què ha estat celebrat el matrimoni; 2n el tribunal del lloc en què una part o totes dues té el domicili o quasi domicili; 3r el tribunal del lloc en què de fet s'han de recollir la major part de les proves.

1673 § 1. A cada diòcesi el jutge de primeria instància per a les causes de nul·litat de matrimoni no exceptuades expressament pel dret és el bisbe diocesà, el qual pot exercir la potestat judicial personalment o a través d'altres persones, segons la norma del dret.

§ 2. Que el bisbe constitueixi per a la seva diòcesi el tribunal diocesà per a les causes de nul·litat de matrimoni, salvada la facultat del mateix bisbe d'accedir a un altre tribunal diocesà o interdiocesà més pròxim.

§ 3. Les causes sobre nul·litat de matrimoni queden reservades a un col·legi de tres jutges. L'ha de presidir un jutge clergue; els altres jutges també poden ser laics.

§ 4. El bisbe moderador, si no pot constituir un tribunal col·legial a la diòcesi o en un tribunal més pròxim escollit segons la norma del § 2, confiarà les causes a un únic jutge clergue, el qual, on es pugui fer, serà ajudat per dos assessors

de vida provada, experts en ciències jurídiques i humanes, aprovats pel bisbe per a aquesta tasca; a aquest jutge únic, si no consta altrament, li pertocuen les atribucions pròpies del col·legi, del president o del ponent.

§ 5. Per a la validesa sempre hi ha d'haver un tribunal col·legial de segona instància, segons la prescripció del precedent § 3.

§ 6. Del tribunal de primera instància s'apel·la al tribunal metropolità de segona instància, salvades les prescripcions dels cc. 1438-1439 i 1444.

Art. 2 - El dret a impugnar el matrimoni

1674 § 1. Són hàbils per a impugnar el matrimoni: 1r els cònjuges; 2n el promotor de justícia, quan la nul·litat ja ha estat divulgada, si no és possible o convenient convalidar el matrimoni.

§ 2. El matrimoni que vivint ambdós cònjuges no fou acusat, no pot ser-ho després de la mort d'un d'ells o dels dos, si no és que la qüestió sobre la seva validesa resulti prejudicial per resoldre una altra controvèrsia, ja sigui en el fur canònic, ja sigui en el civil.

§ 3. Si el cònjuge mor mentre està pendent la causa, ha d'observar-se el que prescriu el c. 1518.

Art. 3 – La introducció i la instrucció de la causa

1675 Abans d'acceptar una causa, el jutge ha de tenir la certesa que el matrimoni ha irreparablement fallit, de manera que sigui impossible restablir la convivència conjugal.

1676 § 1. Un cop acceptat l'escrit de demanda, el vicari judicial, si considera que aquest frueix d'algun fonament, l'ha d'admetre i, amb un decret annex al mateix escrit, ha d'ordenar que una còpia sigui notificada al defensor del vincle i, si l'escrit de demanda no ha estat subscrit per ambdues parts, al demandat, donant-li un termini de quinze dies per expressar la seva posició respecte a la demanda.

§ 2. Transcorregut el termini esmentat, el vicari judicial, després d'haver novament avisat, si i en tant que consideri oportú, l'altra part per a manifestar la seva posició, amb un seu decret ha de determinar la fórmula del dubte i ha d'establir si la causa ha de tractar-se amb el procés ordinari o amb el procés més

breu segons la norma dels cc. 1683-1687. Aquest decret es notificarà a l'instant a les parts i al defensor del vincle.

§ 3. Si la causa ha de ser tractada en un procés ordinari, el vicari judicial, en el mateix decret, ha de disposar la constitució del col·legi de jutges o del jutge únic amb dos assessors d'acord amb el c. 1673, § 4.

§ 4. I si és disposat el procés més breu, el vicari judicial ha d'actuar segons la norma del c. 1685.

§ 5. La fórmula del dubte ha d'especificar per quin capítol o capítols s'impugna la validesa de les noces.

1677 § 1. El defensor del vincle, els advocats i, si intervé en el judici, també el promotor de justícia tenen dret: 1r a assistir a l'examen de les parts, dels testimonis i dels perits, tot quedant ferm el que prescriu el c. 1559; 2n a conèixer les actes judicials, encara que no estiguin publicades, i a examinar els documents presentats per les parts.

§ 2. Les parts no poden assistir a l'examen de què tracta el § 1, n. 1.

1678 § 1. En les causes de nul·litat de matrimoni, la confessió judicial i les declaracions de les parts, sostingudes per eventuais testimonis sobre la credibilitat de les parts mateixes, poden tenir valor de prova plena, que el jutge ha d'estimar considerats tots els indicis i adminicles, llevat que hi hagi altres elements que les afebleixin.

§ 2. En les mateixes causes, la declaració d'un sol testimoni pot ser plenament fefaent, si es tracta d'un testimoni qualificat que declari sobre coses fetes d'ofici, o les circumstàncies de fets i de persones ho suggereixin.

§ 3. A les causes sobre impotència o falta de consentiment per malaltia mental o anomalia de natura psíquica, el jutge recorrerà a un o més perits, si no és que, per les circumstàncies, consta amb evidència que aquella perícia resultarà inútil; a les causes restants ha d'observar-se el que indica el c. 1574.

§ 4. Quan, a la instrucció d'una causa, sorgeix el dubte molt probable que no s'ha produït la consumació del matrimoni, el tribunal pot, escoltades les parts, suspendre la causa de nul·litat, realitzar la instrucció del procés per a la dispensa del matrimoni rat, i finalment transmetre les actes a la Seu Apostòlica juntament amb la petició de dispensa feta per ambdós cònjuges o per un d'ells, i amb el vot del tribunal i del bisbe.

Art. 4 – La sentència, les seves impugnacions i la seva execució

1679 La sentència que declara per primer cop la nul·litat d'un matrimoni, passats els terminis establerts en els cc. 1630-1633, esdevé executiva.

1680 § 1. La part que es consideri perjudicada, i igualment el promotor de justícia i el defensor del vincle tenen el dret d'interposar querella de nul·litat de sentència o apel·lació contra la mateixa sentència en el sentit dels cc. 1619-1640.

§ 2. Dintre dels terminis establerts pel dret per a l'apel·lació i la seva continuació, després que el tribunal d'instància superior ha rebut les actes judicials, es constituirà el col·legi dels jutges, es designarà el defensor del vincle i les parts seran amonestades a presentar les observacions dintre un termini preestablert; passat aquest termini, el tribunal col·legial, si l'apel·lació resulta manifestament dilatòria, confirmarà amb un decret propi la sentència de primera instància.

§ 3. Si l'apel·lació és admesa, s'ha de procedir de la mateixa manera com en primera instància, amb les degudes adaptacions.

§ 4. Si en el grau d'apel·lació és adduït un capítol nou pel qual es demana la declaració de nul·litat d'un matrimoni, el tribunal d'apel·lació pot admetre'l i jutjar-lo en primera instància.

1681 Si ha estat emanada una sentència executiva, es pot recórrer en qualsevol moment al tribunal de tercer grau per a una nova proposició de la causa segons la norma del c. 1644, adduint noves i greus proves o arguments dintre el termini peremptori de trenta dies des de la impugnació proposada.

1682 § 1. Quan la sentència que declarà per primer cop la nul·litat d'un matrimoni ha esdevingut executiva, aquells el matrimoni dels quals ha estat declarat nul poden contraure noves núpcies, si no és que els està prohibit per un vet inclòs en la sentència, o bé sigui establert per l'ordinari del lloc.

§ 2. En el moment que la sentència hagi estat feta executiva, el vicari judicial ha de notificar-la a l'ordinari del lloc en què se celebrà el matrimoni. I aquest ha de tenir cura que s'anotin com més aviat millor en el llibre de matrimonis i en el de baptismes la nul·litat que ha estat declarada i les prohibicions que tal vegada s'hi hagin afegit.

Art. 5 – El procés matrimonial més breu davant el bisbe

1683 Al mateix bisbe diocesà pertoca jutjar les causes sobre nul·litat d'un matrimoni amb un procés més breu sempre que: 1r la demanda sigui proposada per ambdós cònjuges o per un sol d'ells, amb el consentiment de l'altre; 2n hi recorrin circumstàncies de fets o de persones, sostingudes per testimoniatges o documents, que no demanen una enquesta o una instrucció més acurada, i facin manifesta la nul·litat.

1684 L'escrit de demanda amb què s'introdueix el procés més breu, a més dels elements senyalats en el c. 1504, ha de: 1r exposar breument, íntegrament i clarament els fets sobre els quals es fonamenta la demanda; 2n indicar les proves que puguin ser immediatament recollides pel jutge; 3r presentar en annex els documents amb els quals fonamenta la petició.

1685 El vicari judicial, en el mateix decret amb què determina la fórmula del dubte, un cop nomenats l'instructor i l'assessor, ha de citar tots els qui tinguin interès en la causa per a la sessió a celebrar no més enllà de trenta dies, segons el c. 1686.

1686 L'instructor, tant com es pugui, ha d'aplegar les proves en una sola sessió i ha de fixar el termini de quinze dies per a la presentació de les observacions a favor del vincle o de les defenses de les parts, si n'hi ha.

1687 § 1. Rebudes les actes, el bisbe diocesà, consultant l'instructor i l'assessor, i sospesades les observacions del defensor del vincle i, si n'hi ha, les defenses de les parts, si arriba a la certesa moral sobre la nul·litat d'un matrimoni, ha de dictar sentència. Altrament que remeti la causa al tràmit ordinari.

§ 2. Ha de notificar al més aviat possible a les parts el text íntegre de la sentència, amb les motivacions.

§ 3. Contra la sentència del bisbe l'apel·lació es dóna al Metropolita o a la Rota Romana; però si la sentència ha estat dictada pel Metropolita mateix, l'apel·lació es lliura al sufragani més antic; i contra la sentència d'un altre bisbe que no té una autoritat superior sota el Pontífex Romà, l'apel·lació es dóna al bisbe per ell designat establement.

§ 4. Si l'apel·lació evidentment sembla merament dilatòria, el Metropolita o el bisbe de què es tracta en § 3, o el degà de la Rota Romana, l'ha de rebutjar *a limine* amb un seu decret; si, en canvi, l'apel·lació és admesa, que es remeti la causa a l'examen ordinari de segon grau.

Art. 6 - El procés documental

1688 Un cop rebuda la petició feta segons el c. 1676, el bisbe diocesà o el vicari judicial o un jutge designat pot declarar per mitjà d'una sentència la nul·litat d'un matrimoni, omeses les solemnitats del procés ordinari però citades les parts i amb la intervenció del defensor del vincle, si per un document al qual no pugui oposar-se cap objecció ni cap excepció, consta amb certesa l'existència d'un impediment diriment o la falta de forma legítima, sempre que consti amb la mateixa certesa que no es concedí la dispensa, o que el procurador no tingué un mandat vàlid.

1689 § 1. Si el defensor del vincle considera prudentment que els vicis assenyalats al c. 1688 o la falta de dispensa no són certs, ha d'apel·lar contra aquesta declaració al jutge de segona instància, al qual s'han de remetre les actuacions, bo i advertint-li per escrit que es tracta d'un procés documental.

§ 2. La part que es consideri perjudicada té dret a apel·lar.

1690 El jutge de segona instància, amb la intervenció del defensor del vincle i havent oït les parts, decidirà de la manera indicada al c. 1688 si la sentència ha de ser confirmada o més aviat ha de procedir-se a la causa segons el tràmit ordinari del dret; i, en aquest cas, la remetrà al tribunal de primera instància.

Art. 7 - Normes generals

1691 § 1. A la sentència, cal advertir les parts sobre les obligacions morals o àdhuc civils que tal vegada tenen respecte a l'altra part i a la prole, pel que es refereix a la sustentació i a l'educació.

§ 2. Les causes de declaració de nul·litat de matrimoni no poden ser tramitades pel procés contenciós oral de què tracten els cc. 1656-1670.

§ 3. Pel que fa a les altres coses referents al procediment, si no ho impedeix la natura de l'assumpte, cal aplicar els cànons sobre els judicis en general

i sobre el judici contenciós ordinari, i complir les normes especials per a les causes sobre l'estat de les persones i per a aquelles que es refereixen al bé públic.

* * *

La disposició del c. 1679 s'aplicarà a les sentències declaratives de la nul·litat de matrimoni publicades a partir del dia en què aquest Motu proprio entrarà en vigor. Al present document, hi unim les regles processals que he considerat necessàries per a la correcta i acurada aplicació de la llei renovada, a observar diligentment per afavorir el bé dels fidels. Tot el que he establert amb aquest Motu proprio ordeno que sigui vàlid i eficaç, malgrat qualsevol disposició contrària, encara que sigui digna d'especialíssima menció.

Encomano amb confiança a la intercessió de la gloriosa i beneïda sempre Verge Maria, Mare de misericòrdia, i dels sants apòstols Pere i Pau l'aplicació activa del nou procés matrimonial.

Donat a Roma, prop de Sant Pere, el dia 15 del mes d'agost, en l'Assumpció de la Benaurada Verge Maria de l'any 2015, el tercer del meu Pontificat. FRANCESC

Regles processals per al tractament de les causes de nul·litat matrimonial

La III Assemblea General Extraordinària del Sínode dels Bisbes, celebrada el mes d'octubre de 2014, va constatar la dificultat dels fidels d'accedir als tribunals de l'Església. Ja que el bisbe, com el bon Pastor, ha d'anar a l'encontre dels seus fidels que necessiten una particular cura pastoral, juntament amb les normes detallades per a l'aplicació del procés matrimonial, ha semblat oportú, donada per certa la col·laboració del Successor de Pere i dels bisbes en la difusió del coneixement de la llei, oferir alguns instruments a fi que el treball dels tribunals pugui respondre a les exigències dels fidels, que demanen la declaració de la veritat sobre l'existència o no del vincle del seu matrimoni fallit.

Art. 1. El bisbe, en virtut del c. 383 § 1, ha de seguir amb ànim apostòlic els cònjuges separats o divorciats, que per la seva condició de vida han eventualment abandonat la pràctica religiosa. Per tant, comparteix amb els rectors de parròquia (cf. c. 529 § 1) la sol·licitud pastoral envers aquests fidels en dificultat.

Art. 2. La investigació prejudicial o pastoral, que acull en les estructures parroquials o diocesanes els fidels separats o divorciats que dubten de la validesa del propi matrimoni o n'estan convençuts de la nul·litat, està orientada a conèixer llur condició i a recollir elements útils per a l'eventual celebració del procés judicial, ordinari o més breu. Aquesta recerca es farà en l'àmbit de la pastoral matrimonial diocesana unitària.

Art. 3. La mateixa recerca serà confiada a persones considerades idònies per l'ordinari del lloc, dotades de competències no exclusivament juridicocanòniques. Entre aquestes hi ha, en primer lloc, el rector propi o aquell que ha preparat els cònjuges a la celebració de les noces. Aquesta tasca d'assessorament pot ser confiada també a altres clergues, consagrats o laics aprovats per l'ordinari del lloc. La diòcesi o diverses diòcesis conjuntament, segons els actuals reagrupaments, poden constituir una estructura estable a través de la qual es pugui proporcionar aquest servei o redactar, si cal, un vademècum que contingui els elements essencials per al desplegament més adequat de la recerca.

Art. 4. La recerca pastoral recull els elements útils per a l'eventual introducció de la causa per part dels cònjuges o del seu advocat davant el tribunal competent. Que s'esbrini si les parts estan d'acord a demanar la nul·litat.

Art. 5. Recollits tots els elements, la recerca es clou amb l'escrit de la demanda, a presentar, si cal, al tribunal competent.

Art 6. Atès que el Codi de Dret Canònic ha de ser aplicat sota tots els aspectes, salvades les normes especials, també als processos matrimonials, segons la ment del c. 1691 § 3, les presents regles no pretenen exposar minuciosament el conjunt de tot el procés, sinó sobretot aclarir les principals innovacions legislatives i, on calgui, integrar-les.

Títol I – El fur competent i els tribunals

Art. 7 § 1. Els títols de competència esmentats en el c. 1672 són equivalents, salvaguardat tant com sigui possible el principi de proximitat entre el jutge i les parts.

§ 2. I mitjançant la cooperació entre tribunals, segons la ment del c. 1418, que s'asseguri que cadascú, part o testimoni, pugui participar al procés amb la mínima despesa.

Art 8. § 1. En les diòcesis que no tenen un propi tribunal, el bisbe s'ha de preocupar de formar com més aviat millor, fins i tot mitjançant cursos de formació permanent i contínua, promoguts per les diòcesis o pels seus reagrupaments i per la Seu Apostòlica en comunió d'objectius, persones que puguin prestar la pròpia ajuda per constituir el tribunal per a les causes matrimonials.

§ 2. El bisbe pot retirar-se del tribunal interdiocesà constituït segons la norma del c. 1423.

Títol II – El dret d'impugnar el matrimoni

Art. 9. Si el cònjuge mor durant el procés, abans que la causa sigui conclosa, la instància queda suspesa fins que l'altre cònjuge o un altre interessat en demani la continuació; en aquest cas s'ha de provar l'interès legítim.

Títol III – La introducció i la instrucció de la causa

Art. 10. El jutge pot admetre la demanda oral sempre que la part sigui impedida a presentar un escrit de demanda: tanmateix, que ordeni al notari que n'estengui per escrit una acta que ha de ser llegida a la part i aprovada per ella, i que substitueixi l'escrit de la part a tots els efectes jurídics.

Art. 11. § 1. Que l'escrit de demanda sigui presentat al tribunal diocesà o interdiocesà que ha estat escollit segons la norma del c. 1673 § 2.

§ 2. Hom considera que no s'oposa a la demanda el demandat que es remet a la justícia del tribunal o que, degudament citat una segona vegada, no dona cap resposta.

Títol IV – La sentència, les seves impugnacions i la seva execució

Art. 12. Per aconseguir la certesa moral necessària per llei, no basta una prevalent importància de les proves i dels indicis, sinó que convé que quedi del tot exclòs qualsevol dubte prudent positiu d'error, de dret i de fet, encara que no resti exclosa la mera possibilitat del contrari.

Art. 13. Si una part ha declarat refusar de rebre qualsevol informació relativa a la causa, es considera que ha renunciat a obtenir còpia de la sentència. En aquest cas pot ser-li notificada la secció dispositiva de la sentència.

Títol V – El procés matrimonial més breu davant el bisbe

Art. 14. § 1. Entre les circumstàncies que poden permetre el tractament de la causa de nul·litat del matrimoni per mitjà del procés més breu segons els cc. 1683-1687, s'enumeren per exemple: aquella manca de fe que pot generar la simulació del consentiment o l'error que determina la voluntat, la brevetat de la convivència conjugal, l'avortament procurat per impedir la procreació, la permanència obstinada en una relació extraconjugal al temps de les noces o en un període immediatament successiu, l'ocultació dolosa de l'esterilitat o d'una greu malaltia contagiosa o de fills nascuts d'una relació precedent o d'haver estat a la presó, que el motiu del matrimoni sigui del tot aliè a la vida conjugal o sigui causat per l'embaràs imprevist de la dona, que s'exerceixi violència física per arrencar el consentiment, la falta d'ús de la raó verificada amb documents mèdics, etc.

§ 2. Entre els documents per sostenir la petició hi són tots els documents mèdics que evidentment poden fer inútil adquirir una perícia d'ofici.

Art. 15. Si ha estat presentat l'escrit de demanda per introduir un procés ordinari, però el vicari judicial considera que la causa pot ser tractada amb el procés més breu, en notificar l'escrit de demanda segons la norma del c. 1676 § 1 que inviti la part que no l'hagi subscrit a comunicar al tribunal si vol associar-se a la demanda presentada i participar en el procés. Sempre que calgui, que inviti la part o les parts que han subscrit l'escrit de la demanda a completar-lo com més aviat millor segons la norma del c. 1684.

Art. 16. El vicari judicial pot designar-se ell mateix com a instructor; però, tant com sigui possible, que nomeni un instructor de la diòcesi d'origen de la causa.

Art. 17. En emetre la citació de què tracta el c. 1685, les parts han de ser informades que, si no els uniren a l'escrit de demanda, poden presentar els articles de preguntes sobre els quals es demana l'interrogatori de les parts o dels testimonis, almenys tres dies abans de la sessió instructora.

Art. 18. § 1. Les parts i els seus advocats poden assistir a l'interrogatori de les altres parts i dels testimonis, llevat que l'instructor consideri, per a les circumstàncies de coses i de persones, que s'hagi de procedir diversament.

§ 2. Les respostes de les parts i dels testimonis han de ser redactades per escrit pel notari, però sumàriament i solament en allò que es refereix a la substància del matrimoni controvertit.

Art. 19. Si la causa és instruïda en un tribunal interdiocesà, el bisbe que ha de pronunciar la sentència és el del lloc en base al qual s'estableix la competència segons la ment del c. 1672. I si són més d'un, que s'observi tant com es pugui el principi de la proximitat entre les parts i el jutge.

Art. 20. § 1. El bisbe diocesà ha d'establir segons la seva prudència el mode amb què s'ha de pronunciar la sentència.

§ 2. La sentència, subscripta pel bisbe junt amb el notari, ha d'exposar de manera breu i ordenada els motius de la decisió i ordinàriament ha de ser notificada a les parts dintre del termini d'un mes del dia de la decisió.

Títol VI – El procés documental

Art. 21. El bisbe diocesà i el vicari judicial competents es determinen segons la norma del c. 1672.

Documents episcopals

HOMILIA EN LA MISSA DEL NAIXEMENT DE LA VERGE MARIA

Ahir, quan iniciàvem la festa resant les vespres i cantant la Salve, us invitava a participar en els actes religiosos de la festa major bo i comparant-los amb els meus records de la festa major del poble de la meva mare. Us deia que l'ofici d'avui i demà el podem comparar amb els dinars de festa major que la mare o l'àvia prepara amb cura i viu amb goig enorme, sobretot si no hi falta ningú.

Aquest dinar, de taula i conversa llarga i alegre, el presideix el cap de casa, l'avi, i hi té un lloc destacat l'hereu. El primer seu a cap de taula. Beneeix. I porta la conversa. El segon acull tots i no estalvia res per complaure germans i germanes, cunyats i cunyades i l'estol de nebots, que fan les delícies dels avis. Més encara si els oncles, les ties i llurs fills tornen a casa per recordar la seva joventut. La reina, però, del dinar és, sense dubte, la mare, l'àvia, la mestressa de casa. Ella cuina des de fa dies preparant els millors guisats, posant a punt les millors estovalles i la vaixel·la bona perquè els petits i els grans repeteixin, de bo com ho troben. Però, més que parar i cuinar, es dedica a embolcallar d'amor, a escoltar els fills que li obren el cor, a aconsellar-los amb prudència i a fer saber al marit i al fill gran les necessitats dels germans.

Ahir us podia semblar que parlava d'una època que ja ha passat. Potser sí que les carreteres i els cotxes ja no inviten a instal·lar-se a casa dels avis tots els dies de la festa major. Però el dinar de festa major continua tenint aquest cerimonial, aquest gust i, sobretot, aquest significat.

L'eucaristia que avui, demà i sempre celebrem s'assembla molt a aquest gran àpat de festa major.

L'eucaristia és una gran lloança i una acció de gràcies al Pare del cel. Tots els fills s'asseuen a la seva presència. L'escolten i corresponen a la seva conversa. Li demanen que els conti de nou aquelles històries tan importants per a la família. Es meravellen una vegada més del gran amor que els ha tingut des de sempre. Es commouen quan senten com continua estimant-los, com pensa en ells cada dia i els acompanya amb la seva presència sempre i arreu. Els cristians, quan ens apleguem a l'eucaristia, tenim l'oportunitat de fer aquesta experiència.

Us imagineu un dinar de festa major on ningú escolta el cap de casa, on tothom *xerramequeja* ignorant-lo, on fills i néts pensen quan podran guillar i es frisen perquè arribi el cafè? Que trist! I quina joia i quin goig, en canvi, quan a ningú no li ve d'una estona. Quan el pare o l'avi s'esplaia i ens sorprèn sempre amb algun record nou, amb alguna notícia nova. L'alegria no és menor quan torna a repetir la mateixa història i els consells de sempre, que els més petits i desperts imiten amb una perfecció que enriola a tothom!

L'eucaristia és un banquet de festa preparat amb cura, per oferir a tots una vianda que alimenta, que sacia, que dona vida. A la missa, el Senyor, l'hereu de Déu, no la compra i l'ofereix. Res d'això! A la santa missa, Jesucrist se sacrifica, lliura allò que li és propi, allò que li és més seu, la seva pròpia vida. L'ofereix, llevant-se-la ell mateix perquè els agonitzants ens restablím de la nostra feblesa de mort. Per això, es tracta d'una vianda que sacia i omple, que realment dona vida i en dona en abundància. A l'eucaristia, a més, aquesta vianda esdevé promesa i compromís d'ajuda concreta per a cada necessitat.

En una família de germans com és la comunitat cristiana, els qui combreguen el mateix Senyor saben que no els mancarà ajuda en les seves necessitats materials. A l'eucaristia, no hi manca mai la col·lecta per ajudar al qui no arriba a final de mes.

Rebre la vianda de la vida suposa comprometre's amb les necessitats dels qui són més pobres, comporta ésser interpel·lat pel Senyor per col·laborar a fer nova la vida dels altres.

Us imagineu una festa major a pagès en què l'hereu encarregui uns pollastres a l'ast? Que no mati el vedell gras per oferir a tots el millor que té? Que no renunciï a allò que és seu, allò que l'enriqueix, per oferir-ho als germans i nebots? Us imagineu que en un dinar de festa major no sobri tall, i no n'hi hagi per a l'endemà i fins per endur-se'n tots en una carmanyola? Un hereu com l'Hereu sacrifica el millor que té, es treu de la boca allò que és seu per donar-ho als germans. Més encara, es dóna ell mateix, si els germans passen un moment de dificultat, perquè han perdut la feina, tenen dificultats per pagar la hipoteca o per arribar a final de mes. Fins eixampla casa per aixoplugar el qui és desnonat, foraster o refugiat.

L'eucaristia és una festa on s'apleguen tots els germans. És l'encontre de família, de tots aquells que tenen en comú la mateixa mare. Sovint, l'Església i Maria han estat posades en paral·lel, una com a figura o imatge de l'altra. Certament, avui i sempre, moltes persones s'atansen a l'eucaristia empeses per la Mare de Déu. Ella, que escolta tota necessitat, que es compadeix dels qui sofreixen, com ja ho féu en aquests claustres a l'inici de la seva veneració en aquesta basílica, invita sempre a l'aplec eucarístic. Santa Maria diu sempre als qui la visiten i s'hi confien: el que necessites ho trobaràs en l'eucaristia, ho trobaràs en la comunitat cristiana.

Per què tota la família s'aplega amb alegria i goig a taula el dia de festa major? No ens enganyem, s'hi aplega perquè la mare, l'àvia, ho va "cuinant" tot l'any. Quan truca sovint als fills per preguntar-los com estan, per felicitar els sants i els aniversaris de tots, per preguntar quan passaran per casa. Quan s'ofereix per vetllar els néts quan estan malalts o per acollir-los a casa si els pares tenen algun compromís de cap de setmana. La família va a festa major perquè la mare, l'àvia, no para mai de treballar els cors de cada fill i de cada nét. És normal que ella acabi sent la reina sense molestar gens ni mica ni l'avi ni l'hereu. Al contrari, estan contents. Se l'estimen massa per envejar-la.

Benvinguts, doncs, a aquesta taula. En ella: hi escoltareu el Pare que us diu de moltes maneres t'estimo amb un amor etern; hi trobareu el Fill que us alimenta amb el seu cos i la seva sang perquè tingueu vida i la doneu; estareu a la vora de la Mare que us xiuxiuejarà "escolta, vés-hi i veuràs com tot el que et passa canviarà".

Solsona, 8 de setembre de 2015

HOMILIA EN LA MISSA DE LA MARE DE DÉU DEL CLAUSTRE

Ahir, us vaig predicar de Maria i l'eucaristia arran del dinar de la Festa Major. Avui, el titular podria ser Maria i la vida arran de la sobretaula de la Festa Major.

Tots sabem que el dinar de festa major acostuma a anar acompanyat d'una llarga sobretaula. Allí es parla de tot, però especialment de la vida: allí el fill anuncia que ha començat a sortir amb una noia, els novells esposos que esperen un fill, l'avi que li hauran de fer una intervenció quirúrgica; el nét allò que ha decidit estudiar enguany que marxa cap a la universitat.

L'Evangelí ens narra el moment en què Jesús confia un doble encàrrec: a la seva Mare, tots els seus deixebles estimats; i a ells, la seva Mare. Diu a més l'Evangelí que, des d'aleshores, el deixeble estimat va acollir Maria a casa seva.

Us ve a la ment aquell menjador dels pares o dels avis, presidit per una imatge de Maria. Quina bella estampa del compliment d'aquest encàrrec. Hem acollit Maria a casa nostra i confiem que vetlla per tots els nostres.

Quines converses escoltarà Maria avui a la sobretaula de casa? Què és allò que neguiteja els seus fills i els serà motiu animat de conversa?

Segurament, a moltes llars, sentirà a parlar de problemes de salut, de la situació econòmica, de les eleccions del 27 de setembre i dels refugiats de Síria. Sentirà a parlar dels neguits més concrets i familiars, de l'esperança i la inquietud pel futur del país i del drama punyent que desafia la vella Europa.

Santa Maria no escolta despreocupada aquestes converses. No és mare a mitges, per segons quines coses, és mare a ple. Recordeu aquell dia que va trobar a faltar el seu fill tornant de Jerusalem? I aquell altre a Canà de Galilea quan mancava el vi? La veieu dempeus al Gòlgota davant Jerusalem, la capital del seu país, preguntant pel seu poble? La reconeixeu a Pentecosta, quan el nou poble de l'aliança s'obre a totes les nacions?

Si repassem les diferents edicions dels gojos que li hem cantat des d'antic els solsonins, ens adonem que aquests quatre temes de conversa de la sobretaula d'avui són, més o menys, els temes de conversa entre els fills i filles de Solsona i la seva mare.

Li hem parlat tantes vegades de malalties que no només li cantem -“el malalt es pot curar / amb vostre nom a la boca”-, sinó que fins vàrem arribar a compondre-li una versió dels gojos que només parlen de peticions d'ajuda davant la malaltia i les epidèmies. Diu així la tornada: “A vós Divina patrona / Verge del Claustre adorada / per la salut desitjada / clama amb cor contrit Solsona”.

Li hem parlat molt sovint dels nostres problemes econòmics: “Quan la terra fa tristor / perquè cap núvol la mulla / i cau dels arbrers la fulla / molt abans de la tardor / el poble, amb acte votiu, a vostres mans s'abandona”.

També li hem parlat en moltes conteses de lluita per la llibertat del nostre poble: “nostres famosos guerrers / com a l'estrella del dia / prenent-vos sempre per guia / han conquistat mil llorers”.

Finalment, fins podem trobar en els seus gojos una certa evocació a l'odissea titànica de tants refugiats de guerra que ens arriben per terra i per mar procedents de Síria: “el mariner us l'invoca [el seu nom] / en les tempestats del mar / per ell es lliura el captiu / del ferro que l'empresona”.

Quin és el capteniment de la nostra Mare, avui, complint una generació més l'encàrrec que li féu Jesús com ens mostra l'Evangelí: Ella hi és! Fa tot el que està a les seves mans! I confia en Déu!

Ella hi és, als peus de la creu. La majoria no hi són. Han tingut por. No sabien què dir ni què fer. Van fugir. Ella no, ella hi és. Ella, a més, fa tot el que està a les seves mans. En el camí de la creu ha consolat el seu Fill. Les mares sabeu la gran ajuda que suposa tenir algú estimat al costat enmig del sofriment. Maria no pot llevar la passió al seu Fill. Ha vingut per acomplir la redempció que s'oculta en aquell sofriment. Ella, però, pot ajudar el seu fill en aquesta missió i ho fan sostenint-lo

moralment i compartint el seu sofriment, fent-li més portador. Finalment, ella confia en Déu. Mai no desespera perquè coneix els seus límits i confia en la misteriosa voluntat i omnipotència divina. Al peu de la creu, Maria confia el seu Fill al Pare i al seu misteriós i sorprenent designi.

Nosaltres, davant la malaltia pròpia o d'algú proper, davant les dificultats econòmiques, davant les eleccions plebiscitàries que tenim al davant, davant la petició d'asil de tants refugiats, podem ser-hi, fer tot el possible de la nostra part i confiar en Déu. També és veritat que podem fugir, no responsabilitzar-nos i desesperar si les coses acaben malament.

Com m'agradaria que avui, a la sobretaula de casa, mentre parleu d'aquestes coses, gireu un moment la vostra mirada cap a la imatge de la Mare de Déu que presideix el vostre menjador. Digueu-li: jo, Mare, com tu, hi seré, al costat d'aquell malalt, al costat d'aquell que ha perdut la feina i no en troba, el dia 27 de setembre davant l'urna decidint democràticament, per primera vegada a la història, el futur del nostre país, a punt per acollir els refugiats que vinguin a la nostra ciutat.

Digueu-li: Mare, jo, com tu, visitaré, ajudaré els malalts propis i els parents en dificultat, fins allà on pugui. Jo treballaré incansablement aquests propers 20 dies per al sí o per al no, per a l'opció que crec que és la millor per a Catalunya. Jo m'oferiré a Càritas per respondre a la crida que ens fa el nostre bisbe, aquest diumenge vinent al Full, d'acollir les famílies de sirians que puguem.

Digueu-li: Jo, com tu, Mare, pregaré al teu fill que faci el miracle d'obtenir-nos la guarició, una oportunitat de treball, que tots els ciutadans de Catalunya i d'Espanya respectin el resultat del referèndum, que arribin sans i estalvis tots els refugiats.

Puix tant amor ens teniu / el malalt es pot curar / si està seré quan sortiu,
a l'entrar llampega i trona / els nostres famosos guerrers al Bruch vostre nom fan
ressonar / lliureu el captiu del ferro que l'empresona / De la ciutat de Solsona els
vostres fills protegiu.

Solsona, 9 de setembre de 2015

DISCURSO DE INAUGURACIÓN DEL ENCUENTRO EUROPEO DE JÓVENES DE ÁVILA 2015

En tiempos recios, amigos fuertes de Dios

¡Vaya, vaya, aquí no hay playa!

Cuando tenía vuestra edad, la canción del verano rezaba este estribillo: Vaya, vaya, aquí no hay playa. La cantaban un grupo que se llamaba “Los Refrescos”.

Más de un amigo os ha preguntado antes de venir, ¿dónde vas a pasar estos días? Y me imagino que cuando les habéis contestado: ¡Me voy a Ávila! Os han soltado: A Ávila, ¡pero si ahí no hay playa!

¡No os lo recuerdo para estresaros! ¡No os preocupéis! ¡Tenemos una sorpresa para vosotros! ¡Estos días es mucho mejor estar en Ávila que en Salou, Gandía, Marbella, la Ría o la Concha! Porque desde el Departamento de Juventud de la Conferencia Episcopal Española, la diócesis de Ávila y la Familia Carmelitana os hemos preparado una playa; no una playa para dormir, surfear y broncearse. Os hemos preparado una playa para zambulliros en un mar que refresca, maravilla y da un bienestar que dura por siempre jamás.

Os hemos preparado la playa de santa Teresa, aquella donde tú eres “arroyico pequeño que entra en la mar” y es tan bello, agradable y verdadero lo que allí se siente y vive que “no habrá remedio de apartarse”. Vaya, que el próximo domingo no querréis marcharos y no nos quedará más remedio que regalaros esta playa para que os la llevéis con vosotros.

Os hemos preparado actividades que refrescan la mente y el corazón. Actividades que permiten compartir con los amigos y hacer nuevas amistades. Actividades que descansan porque no son artificiosas ni virtuales sino sencillas y verdaderas. Que lleguen y conmueven. Actividades a vuestro estilo, con vuestro lenguaje, con formato joven y con fondo evangélico.

Os hemos preparado visitas y catequesis que maravillan. Momentos para descubrir, conocer y sorprenderse de cómo es posible que una monja del siglo XVI

pueda enseñarnos tantas cosas que tocan directamente nuestra vida. Deseamos que os maravilléis con sus enseñanzas, que os ayuden a conoceros a vosotros mismos y descubráis vuestro castillo interior. Deseamos que os sorprendáis de lo que sois capaces, de lo que tenéis dentro y de lo que os puede suceder si dejáis de pasearos por los “arrabales y la cerca de este castillo” que es vuestra vida.

Os hemos preparado un montón de momentos para que Dios os llene de su presencia, de su perdón, de su amor y su paz. Deseamos que Dios os enamore tanto que muráis a vosotros mismos y, como el gusano de seda de las moradas, “os salgan alas”, os convirtáis en una mariposilla y voléis, viváis una nueva vida, un bienestar que dura por siempre jamás.

Sed pues bienvenidos al Encuentro Europeo de Jóvenes de Ávila 2015. Muchos han trabajado intensamente y con gran ilusión para que todos podamos celebrar este jubileo del año teresiano en el lugar de la santa. Nuestro mayor agradecimiento para con ellos es aprovechar estos días al máximo.

En esta playa de santa Teresa está prohibido dormir, tomar el sol y hacer surf. Aquí es obligatorio zambullirse, bucear y salir empapado de Dios. Hacedlo, porque “en estos tiempos recios” la Iglesia y el mundo necesita que seáis “amigos fuertes de Dios”.

Ávila, 5 de agosto de 2015

HOMILÍA DE LA VIGILIA DEL ENCUENTRO EUROPEO DE JÓVENES DE ÁVILA 2015

*En tiempos recios, amigos fuertes de Dios
No estamos huecos por dentro*

Algunas veces te ha sucedido que un buen amigo te dice: - ¿Te puedo contar un secreto? ¿Puedo confiar en ti? Y tú, medio movido por la curiosidad, medio tocado por su confianza, le respondes: - ¡Cuenta, soy todo oído, no dudes, que no te defraudaré!

Esto no te sucede ni con cualquiera ni en cualquier parte. Esto te pasa porque mereces confianza, porque siempre has estado a su lado, porque te has acordado de ponerle un whatsapp en el momento oportuno, porque le ha echado una mano en la preparación de ese examen, porque has estado presente en su sufrimiento y su alegría.

Esto no sucede en el barullo de la salida del instituto o de la universidad, tampoco cuando sales de fiesta con toda la cuadrilla. Esto sucede ese día que tienes una larga charla con él, después de pasear, de tomar algo sin prisas.

Esta noche, Jesús quiere confiarte un secreto, como hizo esa noche antes de su pasión. Desde hace días, junto con este gran puñado de amigos suyos, el Señor te ha lavado los pies, en el sacramento de la confesión, te ha sentado a su mesa, en la eucaristía de cada día, te ha hablado largamente, en las catequesis, todo exactamente como hizo con sus primeros doce esa noche tan mágica como la de hoy. Y ahora estás aquí, no como alguien perdido en la multitud, sino como un amigo confidente, atento, lleno de curiosidad y conmovido por su confianza.

Escucha cómo te repite: “Como el Padre me ha amado, así os he amado yo, permaneced en mi amor”. Desde antes de que nacieses te he amado y ha sido tanto mi amor que he querido que llegases a la vida. Tanto he deseado poderte amar de un modo personal que no he dudado en arriesgarme. Me he arriesgado haciéndote nacer y crecer donde y como has nacido y crecido. Aunque pienses que no he elegido bien, que nada ha sido fácil para ti, aunque pienses que he jugado contigo, créeme, nunca, nunca jamás he jugado contigo. Te amo demasiado. Y si me apuras, quizá sí que una vez he jugado contigo. ¡Mírame, muy llagado, esa vez jugué, esa vez me la jugué por ti!

Cuando tuve esta confianza con mis primeros amigos, les expliqué cuánto les amaba con una imagen: la de la vid y los sarmientos. Ellos eran todos de campo y me entendían. Cuando se lo conté a mi amiga Teresa, lo hice a través de la imagen de un castillo, porque ella era castellana, hija de estas murallas. A ti, cómo podría explicarte cuánto y cómo te amo. A ti, que eres de la generación del smartphone. Tú, que a través de este sorprendente aparato, haces todo –te relacionas, estudias, te desplazas, miras tus series favoritas, hasta me rezas-. Tú, que estos días has perseguido un enchufe como un loco. Tú, que cuando llegas a un lugar, lo primero que

miras es si tienes wifi. Mira, tú eres como el móvil y yo como tu fuente de energía y cobertura. Tú, sin mí, no puedes hacer nada, eres un trasto inteligente pero inútil. Tú, sin mí, te apagas. Tú, sin mí, no llegas, te quedas muy corto. Tú, sin mi amor, te agotas y no das para más.

Ahora, en breve, me voy a hacer presente ante ti. Voy a irradiar mi amor ante ti, voy a cubrirte con millones de megas de amor. Enchúfate conmigo. Pilla mi cobertura y no irás tras otras nunca jamás. Mi amor no tiene competidores.

Ávila, 8 de agosto de 2015

CLOENDA DE LA VISITA PASTORAL A L'ARXIPRESTAT DEL BERGUEDÀ NORD

Decret 12/15. Solsona, 6 de setembre de 2015

El dia 6 de setembre de 2015, acabo la visita pastoral a l'arxiprestat del Berguedà Nord, en el marc festiu i joiós de la novena d'inici de les festes del Centenari de la coronació canònica de la Mare de Déu de Queralt. Malgrat que resten encara uns pocs actes a les parròquies de Vallcebre, Sant Jordi, Sant Corneli i Espinalbet, ens apleguem representants de tot l'arxiprestat per donar gràcies a Déu per l'experiència viscuda i per encomanar a la Mare de Déu els abundants fruits que n'esperem.

Aquesta visita pastoral ha durat un any i ha estat molt intensa, ja que he celebrat l'eucaristia en totes les parròquies, quasi tots els santuaris i en moltes esglésies i ermites d'arreu d'aquest extens arxiprestat.

He celebrat moltes festes majors, he participat en molts aplecs i festes populars. M'he fet capaç de la importància històrica de la vida econòmica i social del Berguedà, durant tot el procés d'industrialització de Catalunya des del segle XIX fins a les crisis del tèxtil i de la mineria els anys 80 i 90.

A les parròquies de la Pobla de Lillet, Bagà, Sant Julià de Cerdanyola, Guardiola de Berguedà, Sant Jordi, Vilada, Berga, la Valldan i Avià he visitat els

grups i els malalts, així com algunes institucions properes a l'església. A Sant Julià i a Berga he visitat un bon grup d'escoles i centres de secundària.

També he visitat algunes empreses, he constatat la potencialitat i la necessitat de noves iniciatives industrials i he conegut algunes de les iniciatives culturals i turístiques d'aquest bell racó del nostre Pirineu. He tingut força contacte amb els representants municipals que m'han acollit sempre amablement i han agraït la meua presència en les festes majors i els aplecs populars.

Més endavant lliuraré el decret de la visita pastoral de cada parròquia on recolliré la crònica de cada visita i establiré qüestions més particulars. Ara, signo aquest decret arxiprestal de cloenda de la visita pastoral on recullo el meu agraïment a tots els que heu fet possible aquesta visita i hi resumeixo les recomanacions pastorals generals seguint l'esquema del Pla Pastoral Diocesà. Allò que cada parròquia ha de tenir present fins a la propera visita pastoral es troba tant en el decret parroquial com en aquest decret arxiprestal.

Agraïment

1. En primer lloc, dono gràcies a Déu per la vida i activitat de totes les parròquies de l'arxiprestat: per la fe dels fidels, pel seu amor servicial i continuat, per l'esperança ferma que orienta les seves vides. Li agraeixo, també, la gràcia d'haver celebrat l'eucaristia amb tants fidels que cada diumenge s'uneixen al Senyor ressuscitat presidits pels seus preveres.

2. Dono gràcies, també, a tots els preveres pel servei pastoral que fan en cadascuna de les parròquies que tenen confiades. Seguint l'exemple del Bon Pastor, s'esforcen cada dia per conduir, servir i estimar els fidels. He pogut comprovar com coneixen el seu ramat i com aquest els aprecia i estima. També m'he adonat del respecte i reconeixement dels veïns que habitualment no participen en l'eucaristia dominical i les altres activitats de la parròquia. Amb ells he compartit un bon nombre d'encontres fraterns, a les reunions arxiprestals, durant les vesprades que m'he hostatjat a llurs rectories, en els àpats que hem compartit. Els agraeixo també l'amabilitat amb la qual han acollit els seminaristes que m'han acompanyat en nombroses ocasions.

3. També agraeixo, d'una manera especial, el contacte amb les comunitats religioses, especialment amb les Adoratrius Perpètuas del Santíssim Sagrament que m'han hostatjat en tantes ocasions durant tot aquest any i les Germanetes dels Ancians Desemparats que m'han alimentat molt sovint.

4. Agraeixo, finalment, als feligresos de les parròquies, l'estima que tenen per la seva parròquia i l'ajuda que donen als propis rectors. Els demano que continuïn conservant el seu patrimoni i aplegant-se sovint com a comunitat. Els demano, a més, que valorin el treball generós i continuat del seu rector. També, els demano que prenguin consciència del temps nou que ha inaugurat el nostre Pla Pastoral Diocesà i de la necessitat dels canvis, de les reduccions i supressions d'eucaristies i de les noves iniciatives que allí es proposen. Més important que l'estructura territorial d'una parròquia és la comunitat viva que s'ha d'aplegar sencera cada diumenge. Malgrat que els canvis comporten renúncies i dificultats, la finalitat que persegueixen és el bé dels fidels, que llur fe i vida cristiana creixi, esdevingui missionera i fructifiqui en comunitats més vives i nombroses.

Una comunitat orant

1. He pogut verificar que la majoria de parròquies de l'arxiprestat, a part de l'eucaristia dominical, no tenen moments de pregària comunitària. Tenint present que l'impuls missioner neix de la pregària personal i comunitària, demano a totes les parròquies que tenen una certa entitat que promoguin un grup de pregària comunitària. Animo també les parròquies de Berga i Avià a créixer en aquesta prioritat pastoral. Demano, també, que aquesta pregària s'acolorixi sovint del manament missioner de Jesús als seus deixebles i de la crida dels darrers sants pares en aquesta direcció.

2. A les parròquies de referència, cal que, una tarda o vespre a la setmana, s'exposi el santíssim i s'inviti els fidels a tenir un temps de pregària personal i en comunitat.

3. Aquesta iniciativa, acompanyada de l'oferiment del sagrament de la confessió, pot ajudar molt a la revitalització de la vida cristiana i al seu engrescament missioner.

Equip parroquial d'evangelització i curs d'evangelització

1. La parròquia de Berga té un equip parroquial d'evangelització i realitza establiment el curs Alpha. Les parròquies d'Avià, la Pobla, Bagà i Guardiola també en tenen una petita experiència. Crec que cal treballar perquè en el conjunt de les 4 parròquies grans del nord de l'arxiprestat –la Pobla, Bagà, Cerdanyola i Guardiola– i a la parròquia d'Avià neixi un equip interparroquial o parroquial d'evangelització i un curs Alpha estable. Suggerixo que s'aprofiti l'experiència de Berga i alguns dels seus recursos humans.

2. Les parròquies de la Vallan, Vilada, la unitat pastoral de Sant Jordi i Montmajor poden aprofitar els cursos Alpha de les parròquies veïnes per renovar i fer créixer les seves pròpies comunitats. Per això, demano que alguns laics d'aquestes parròquies s'incorporin als equips Alpha d'Avià, Berga i l'interparroquial del nord de l'arxiprestat per arribar a promoure la participació de persones de llurs parròquies.

Grups de reiniciació cristiana d'adults i petits grups de fe

1. Les parròquies mitjanes i grans de l'arxiprestat tenen un petit teixit de grups de vida cristiana. Ha estat un goig conèixer-los i prendre consciència del bé que suposa per a la vida cristiana dels seus membres i per a l'enriquiment de la comunitat.

2. Convé que, a poc a poc, tots els fidels tinguin un petit grup de fe. Convé, també, que cada grup tingui el seu responsable, que el rector es reuneixi assíduament amb els responsables i, més puntualment, visiti cada grup. La Delegació Diocesana d'Evangelització i Apostolat Seglar està oferint una metodologia per als grups de reiniciació cristiana. Recomano descobrir-la i aplicar-la en tots aquells grups que no tenen una metodologia pròpia.

Catequesi de primera comunió i de confirmació

1. He comprovat que algunes parròquies han començat a aplicar la reforma del nombre d'anys de preparació als sagraments de l'eucaristia i de la confirmació. Ho celebro i animo a la resta de rectors a fer-ho i que aquestes propostes s'apliquin de conjunt a l'arxiprestat.

2. He de recordar que aquestes reduccions cerquen facilitar un major contacte no obligatori amb els pares dels nois i noies amb vista a invitar-los al curs d'evangelització. En diverses reunions de pares de catequesi, els he parlat i els he invitat als cursos d'evangelització. Demano que aquesta sigui la prioritat en el treball catequètic parroquial.

3. Hi ha tradició d'organitzar formació per a les catequistes. Demano que els propers anys la temàtica d'aquesta formació sigui llur capacitat vers una catequesi que sigui plataforma de propostes evangelitzadores dels pares.

Eucaristia de la comunitat i encontre mensual de la comunitat

1. He recomanat a tots els fidels la participació a l'eucaristia el diumenge, especialment a la missa major de la parròquia. L'eucaristia és del tot necessària per a la vida espiritual dels cristians i per a la renovació de les nostres comunitats.

2. Convé que totes les parròquies potenciïn l'eucaristia de la comunitat, tal com proposa el Pla Pastoral Diocesà. La manera més adequada per dur-ho a terme és mentalitzar els grups parroquials de la necessitat de participar tots junts en la mateixa eucaristia. Quan ja s'hagin aconseguit algunes passes en aquest sentit, convé intentar l'encontre mensual de la comunitat.

3. En les parròquies que només tenen una eucaristia dominical, treballar per aconseguir l'encontre mensual de la comunitat. En aquelles que només tenen l'eucaristia mensualment, vetllar perquè aquesta vagi acompanyada d'un moment fratern.

4. He constatat que la majoria de rectors celebren molt sovint, especialment en els mesos de bon temps, tres misses cada diumenge. Això impedeix aquell seu encontre fratern amb els fidels a la porta de l'església un cop acabada l'eucaristia. Alhora, en moltes celebracions de l'eucaristia hi ha una assistència baixa i fins per sota d'aquell nombre mínim per al manteniment de la celebració eucarística. Cal, doncs, reduir el nombre de misses en algunes parròquies grans i mitjanes i suprimir-la en algunes de petites. En els decrets parroquials faré algunes propostes més concretes.

5. En els propers anys, tindran lloc algunes jubilacions que exigiran les reformes que proposo en el punt anterior. Demano que es procedeixi a una reflexió conjunta sobre aquesta realitat i que s'iniciïn alguns canvis per fer més suau i progressiva aquesta reforma.

Grup infantil i juvenil parroquial

1. M'he reunit amb els grups infantils i juvenils de la parròquia de Berga: Xinxeta, Punt i seguit i Punt i a part. També amb el grup que unes catequistes intenten fer néixer a la parròquia de Bagà. Valoro molt l'esforç de tot aquest conjunt de monitors i catequistes. Invito que la dinàmica de treball d'aquests grups segueixi els criteris de la proposta 3 d'aquest apartat del Pla Pastoral.

2. Tenint present les prioritats del Pla Pastoral, considero que aquestes iniciatives només s'han de dur a terme si el creixement de la parròquia a través del Curs Alpha i dels grups de reiniciació cristiana ho permet.

3. No m'he reunit amb els altres grups infantils i juvenils que, ja fa temps, m'han manifestat que no estan disposats a caminar en la línia del Pla Pastoral Diocesà. Donaré indicacions en els decrets parroquials.

Càritas

1. He verificat amb goig el gran treball de Càritas en moltes parròquies de l'arxiprestat i d'una manera especial a la parròquia de Berga. M'ha plagut comprovar que molts voluntaris comparteixen una de les principals intuïcions de la revisió del Pla Pastoral que estem duent a terme: unir caritat i evangelització. En concret, dono gràcies a Déu perquè una bona colla de voluntaris del projecte Lesglésiaquesurt a Berga i Avià provenen de Càritas.

2. Demano que els rectors de les parròquies mitjanes analitzin si cal organitzar o reorganitzar llurs respectius grups de Càritas per tal d'atendre més i millor els més necessitats. Recomano la forma organitzativa ordinària: el rector, el responsable laic del grup de Càritas i la colla de voluntaris, més o menys estructurats en equips.

3. Demano que tots els capellans de l'arxiprestat facin un seguiment del projecte Lesglésiaquesurt que s'iniciarà a Berga i Avia per impulsar la seva extensió a totes les parròquies de referència de l'arxiprestat.

4. Càritas diocesana vol dur a terme un projecte d'acollida de dones a Berga. Demano que les càritas parroquials, especialment de les parròquies més properes, hi col·laborin per fer-lo possible.

Reestructuració de l'arxiprestat

1. He tingut contacte amb tots els capellans de l'arxiprestat i he participat en algunes reunions arxiprestals. He comprovat que es va consolidant la unificació arxiprestal que va tenir lloc fa pocs anys. Demano que es continuï treballant en aquesta direcció.

2. La reducció de capellans demana la reducció del nombre de parròquies de referència. Proposo començar a preparar aquest canvi enfortint el treball en comú de les unitats pastorals de Bagà i de la Pobla de Lillet, així com de Berga, Avia i Sant Jordi.

3. La unitat parroquial de Sant Jordi, a causa de les característiques de les seves realitats parroquials i l'existència del santuari de la Mare de Déu de Lurdes de la Nou, convé que es transformi en la unitat pastoral del santuari de Lurdes de la Nou.

Béns immobles

1. L'estat general dels temples parroquials de l'arxiprestat és bo o molt bo. També és així amb els santuaris i amb moltes esglésies i ermites. N'hi ha alguns també que necessiten urgentment intervencions estructurals. Felicito els rectors, els fidels i els ajuntaments que treballen amb il·lusió per conservar el patrimoni parroquial i m'alegro de les obres de millora que s'ha donat o s'estan donant a l'arxiprestat, tant en els edificis com en el patrimoni moble.

2. Amb tot, convé que cada església tingui un petit pla director per tal que les millores que es puguin dur a terme en el futur segueixin criteris de prioritat i

importància. Encarrego als rectors i al responsable del Departament de Béns Immobles aquesta tasca.

3. Simultàniament amb aquest decret, veu la llum un decret de creació d'espais de custòdia del patrimoni artístic moble. Tenint present que aquest espai per a la zona el Llobregat es trobarà a Berga i que hi ha moltes parròquies sense capellà resident, animo a tots els capellans i a tots els fidels a acollir amb interès les disposicions que estableix aquest decret sobre la conservació i custòdia del patrimoni parroquial moble.

Paraules finals

Demano als rectors que divulguin tant aquest decret com el particular de cada parròquia a tots els fidels i invito, tant els preveres com els fidels, a dur a terme el seu compliment. També, demano a tothom de conèixer el Pla Pastoral Diocesà i d'aplicar-lo a les pròpies parròquies.

Us agraeixo de nou les mostres d'afecte i consideració que m'heu mostrat en cadascuna de les meves visites. Que nostre Senyor us ho pagui. Jo no puc fer altra cosa que oferir-me un cop més com el vostre servidor i amic.

Ho decreta i signa, l'Excm. i Rvdm. Sr. Bisbe de Solsona

+ Xavier Novell i Gomà
Bisbe de Solsona

Per manament del Sr. Bisbe

Sra. Júlia Ayala i Vilardell
Secretària General-cancellera

INICI DE LA VISITA PASTORAL A L'ARXIPRESTAT DEL LLOBREGAT

Decret 13/15. Solsona, 21 de setembre de 2015

Atès que el cànon 396&1 del Codi de Dret Canònic estableix que “el bisbe té l’obligació de visitar, en tot o en part, la diòcesi cada any, de manera que almenys cada cinc anys visiti tota la diòcesi”,

Atès que el Directori sobre el ministeri dels bisbes (núm. 166) considera que la visita pastoral és un dels mitjans més apropiats perquè el bisbe es trobi amb tots els seus fidels per tal de conèixer-los, dirigir-los, exhortar-los a viure la fe i la vida cristiana i, també, per comprovar l’eficiència dels serveis pastorals,

Atès que el Concili Provincial Tarraconense (Resol. 124) disposa que la visita pastoral s’adapti als requeriments i a les situacions d’avui i sigui un moment fort i dinamitzador de la comunió i de la missió d’una Església local,

Pel present dispenso el que segueix:

Primer: A partir d’aquest mes de setembre comença la visita pastoral a les parròquies de l’arxiprestat del Llobregat.

Segon: En totes les parròquies, quan sigui possible, se celebrarà l’eucaristia amb el poble fidel. El Sr. Bisbe visitarà el temple, la rectoria i els locals parroquials. Es reunirà amb les persones que col·laboren en els diversos àmbits de la pastoral parroquial i amb tots els feligresos que ho desitgin i amb el Consell de Pastoral parroquial, si està constituït.

Tercer: A cadascuna de les parròquies el Sr. Rector contestarà el qüestionari tramès per la Secretaria General, referent a la situació actual de la comunitat parroquial, la descripció de la pastoral catequètica, sacramental i caritativa, així com la situació dels béns eclesiàstics mobles i immobles propietat de la parròquia.

Quart: En acabar la Visita pastoral a les parròquies de l’arxiprestat es comunicarà per escrit a cada parròquia les disposicions episcopals conclusives. Se’n

conservarà un exemplar a l'arxiu parroquial i un altre a la Secretaria General del bisbat.

Ho decreta i signa l'Excm. i Rvdm. Sr. Bisbe de Solsona

+Xavier Novell i Gomà
Bisbe de Solsona

Per manament del Sr. Bisbe

Júlia Ayala i Vilardell
Secretària general-cancellera

CONSTITUCIÓ DEL SERVEI MUSICAL PER A L'EVANGELITZACIÓ

Decret 14/15. Solsona, 22 de setembre de 2015

Atès que per Decret 09/14, de 4 de juliol de 2014, es va constituir la Delegació Diocesana d'Evangelització i Apostolat Seglar,

Atès que l'esmentada delegació està formada per set equips de treball que ajuden a impulsar iniciatives evangelitzadores,

Atès que es considera convenient crear un nou equip de treball que ajudi a l'evangelització a través de la música,

Pel present, CONSTITUEIXO

EL SERVEI MUSICAL PER A L'EVANGELITZACIÓ

Ho decreta i signa l'Excm. i Rvdm. Sr. Bisbe de Solsona

+ Xavier Novell i Gomà
Bisbe de Solsona

Per manament del Sr. Bisbe

Sra. Júlia Ayala i Vilardell
Secretària general-cancellera

COL·LECTES MANADES 2016

Decret 15/15. Solsona, 30 de setembre de 2015

Per tal que hi hagi constància de les col·lectes que han de fer-se a la diòcesi durant l'any 2016, d'acord amb les indicacions de la Santa Seu i el calendari aprovat per la Conferència Episcopal Espanyola,

Disposo el següent,

1. Les col·lectes manades a la diòcesi de Solsona per a l'any 2016 són les següents:

- Infància missionera, dia 24 de gener
- Mans Unides -Contra la fam-, dia 14 de febrer
- Seminari, dia 13 de març
- Llocs Sants -Terra Santa-, dia 25 de març
- Clergat Nadiu, dia 17 d'abril
- Càritas diocesana, dia 29 de maig
- Sant Pare, dia 29 de juny
- Domund, dia 23 d'octubre
- Germanor -Església diocesana-, dia 13 de novembre

2. És responsabilitat de cada rector decidir si es faran dues col·lectes el mateix diumenge (una ordinària i una a través del sobre propi de la col·lecta manada) o bé una de sola (destinada exclusivament a la intenció de la col·lecta manada).

3. Des de la cúria diocesana o de les delegacions corresponents, els rectors de les parròquies rebran, amb la deguda anticipació, els cartells, materials i sobres per a cada una de les col·lectes manades.

4. Recordem l'obligació de les parròquies de fer cadascuna de les col·lectes manades establertes en el llistat que acompanya aquest decret.

Ho decreta i signa l'Excm. i Rvdm. Sr. Bisbe de Solsona.

+ Xavier Novell i Gomà
Bisbe de Solsona

Per manament del Sr. Bisbe

Sra. Júlia Ayala i Vilardell
Secretària general-cancellera

CONSERVACIÓ DELS BÉNS ECLESIASTICS

Decret 16/15. Solsona, 30 de setembre de 2015

Atès que el Patrimoni eclesiàstic de les parròquies de la diòcesi constitueix un valor espiritual i cultural que cal preservar,

Atès que la diòcesi, en la seva responsabilitat de tutela sobre les parròquies, convé que participi subsidiàriament de la protecció i conservació d'aquest Patrimoni (c.1283 i 1284 del CIC),

Atès que la Llei 9/1993, de 30 de setembre, sobre el Patrimoni Cultural Català destaca la importància del Patrimoni de l'Església catòlica i fa una referència expressa als deures sobre llur conservació i a la col·laboració de l'Administració de la Generalitat de Catalunya per al compliment d'aquesta Llei,

Atès que la diòcesi de Solsona és, des dels seus inicis, una Església particular formada per petites parròquies que, en els darrers decennis, han quedat despoblades, han deixat de tenir rector resident, han anat llogant les rectories a persones alienes i han vist reduït el culte,

Atès que aquesta situació fa que moltes de les obres d'art que es conserven en aquestes esglésies parroquials estan quedant desprotegides,

Atès que la visita pastoral del bisbe Jaume Traserra ja instava els rectors a prendre mesures de protecció i que la visita pastoral que estic duent a terme constata que s'ha avançat molt poc en aquesta direcció,

Atès que les consultes realitzades a tot el clergat i als òrgans col·legials de la diòcesi han posat de manifest que cal crear uns espais de custòdia segurs i propers territorialment a les parròquies,

Pel present DECRETO,

1. Que les parròquies en les que no hi habiti el rector i no disposin d'un espai segur per a la custòdia i conservació de les seves obres d'art mobles, dipositin les peces de valor patrimonial que el Departament d'Art Sacre estableixi, o en cases particulars, o a la parròquia on habiti el rector –normalment la parròquia de referència- o en un espai de custòdia i de conservació de zona.

2. La creació de tres espais de custòdia i conservació dels béns mobles, un per a cadascuna de les zones de la diòcesi, amb la seguretat corresponent, situats a les parròquies de Berga, Solsona i Cervera.

3. Que les despeses d'adequació, de lloguer i de manteniment d'aquests espais vagin a càrrec de la diòcesi. Tant la identificació d'aquests tres espais de custòdia, com el seu arranjament serà tasca del Departament d'Art Sacre de la diòcesi.

4. Que la diòcesi, de comú acord amb el rector de la parròquia on s'ubiqui cada espai, designi un encarregat que gestioni i tingui cura de l'espai i de les entrades i sortides dels objectes.

5. Les parròquies que dipositin les seves peces en aquests espais de custòdia i conservació signaran un document de dipòsit on constarà que podran retirar tots o part dels seus objectes sempre que ho considerin convenient, tant d'una manera definitiva, com temporalment en aquelles dates tradicionals de celebració de les festes parroquials.

6. Si la parròquia que no pot custodiar correctament el seu patrimoni moble, no vol dipositar-lo en aquests espais, pot optar entre: custodiar-lo en cases particulars prèvia firma d'un acord on s'expressi la propietat del bé de la parròquia, la conservació temporal de l'objecte per raons de seguretat i les dates en què el bé ha de ser present a les celebracions parroquials i la custòdia en la parròquia on resideix el rector, prèvia firma d'un document de dipòsit que identifiqui el propietari de l'objecte i la parròquia dipositària

Ho decreta i signa l'Excm. i Rvdm. Sr. Bisbe de Solsona

+ Xavier Novell i Gomà
Bisbe de Solsona

Per manament del Sr. Bisbe

Júlia Ayala i Vilardell
Secretària general-Cancellera

INDULGÈNCIA PLENÀRIA EN L'ANY DE LA MISERICÒRDIA

Decret 17/15. Solsona, 1 d'octubre de 2015

La Butlla del Sant Pare *Misericordiae Vultus*, d'11 d'abril de 2015, en el seu punt núm. 3 estableix: “El diumenge III d'Advent, s'obrirà la Porta Santa a la catedral de Roma [...]. Per al mateix diumenge estableixo que a cada Església particular, a la catedral que és l'Església mare per a tots els fidels [...] s'obri per tot l'Any Sant una idèntica Porta de la Misericòrdia”. I en el punt núm. 22 estableix: “El Jubileu comporta també la referència a la indulgència. En l'Any Sant de la Misericòrdia ella adquireix una rellevància particular”.

Volent facilitar a tots els fidels de la diòcesi l'obtenció de la indulgència durant l'Any de la Misericòrdia,

Tenint present que per a l'obtenció d'aquesta gràcia, són necessàries sempre les següents disposicions personals: estar veritablement penedit dels pecats comesos, haver rebut degudament el sagrament de la reconciliació, haver rebut la santíssima eucaristia i pregar per les intencions del Sant Pare,

DISPOSO que rebran la indulgència plenària tots aquells fidels que amb les disposicions personals prèviament esmentades:

Acudeixin en peregrinació a la Santa Església Catedral Basílica de Solsona qualsevol dia durant l'Any Sant de la Misericòrdia. Caldrà, però, que, a més de les disposicions generals, participin en aquella església en alguna celebració sagrada o hi tinguin un temps de pregària, acabant sempre amb l'oració del Parenostre, la professió de fe i les invocacions a la Mare de Déu.

Els fidels cristians que estiguin impeditos per malaltia o ancianitat podran rebre la indulgència si s'uneixen espiritualment a les celebracions, resant el Parenostre i la professió de fe.

Aquestes disposicions estaran vigents durant l'Any Sant de la Misericòrdia, iniciat el dia 8 de desembre de 2015 i que ha d'acabar el dia 20 de novembre de 2016.

Ho decreta i signa l'Excm. i Rvdm. Sr. Bisbe de Solsona

+Xavier Novell i Gomà
Bisbe de Solsona

Per manament del Sr. Bisbe

Júlia Ayala i Vilardell
Secretària general-Cancellera

Consell d'Arxiprestes

RESUM DELS TEMES TRACTATS

17a reunió (28/09/15)

Propostes per a l'Any de la Misericòrdia

Els arxiprestes van rebre, fa unes setmanes, unes propostes per treballar durant l'Any de la Misericòrdia. Aquestes propostes van presentar-les a les reunions arxiprestals i van parlar-ne amb els capellans del seu arxiprestat. Avui, tornen a posar-se sobre la taula del Consell d'Arxiprestes per tal de discernir, finalment, quines es duran a terme durant l'Any Sant.

D'entre les propostes destaca fer una celebració el diumenge 3r d'Advent a la tarda, a la catedral de Solsona, en el marc de l'apertura de l'Any Sant en l'àmbit diocesà; l'ofertament de materials, catequesis i llibres a les parròquies per tal de treballar l'Advent, les obres de misericòrdia; promoure un espai de misericòrdia a les esglésies; promoure pelegrinatges a Solsona i a Roma; fer un signe de caritat jubilar; realitzar una missió popular; aconseguir algun missioner de la misericòrdia, entre algunes altres.

Revisió de la normativa d'obres

Es continua amb el tema de la revisió de la normativa d'obres i els arxiprestes absents en la passada reunió manifesten la seva opinió sobre què caldria revisar de l'antiga normativa i aplicar en l'actual. Es proposa que la Comissió d'obres en parli i després es porti el tema al Consell Presbiteral.

Secretaria General

NOMENAMENTS D'ARXIPRESTES

El Sr. Bisbe ha signat els següents nomenaments d'arxiprestes:

- Mn. Antoni Quesada i Rodríguez, arxipreste de l'arxiprestat del Llobregat.
- Mn. Josep M. Vilaseca i Ribalta, arxipreste de l'arxiprestat de Tàrraga –el qual ha tornat a ser elegit–.

NOMENAMENTS PARROQUIALS

El Sr. Bisbe ha signat els següents nomenaments de rectors:

- Mn Lluís Ruiz i Brichs, rector de les parròquies de Santa Eulàlia de Gironella, Sant Vicenç d'Obiols i Santa Maria d'Olvan.
- Mn. Antoni Guixé i Vila, rector de les parròquies de Santa Maria de Sorba, Sant Joan Baptista de Bergús, Sant Andreu de Gargallà i Sant Serni de Clariana.

ALTRES NOMENAMENTS

El Sr. Bisbe ha signat els següents nomenaments:

- Mn. Lluís Grifell i Vilà, membre de la comissió de Música Sacra de la Delegació Diocesana de Litúrgia.
- Sr. Joan Sabé i Martínez i Sr. Oriol Macià i Peramiquel, membres de la Delegació Diocesana de Vocacions.

- Equip de formadors del Seminari Menor en família: Mn. Marc Majà i Guiu, formador; Sra. Teresa Gené i Camps, formadora; Mn. Joan Rossinyol i Rosell, confessor.

- Membres de la Delegació Diocesana d'Evangelització i Apostolat Seglar: Sra. M. Teresa Valero i Melgosa, responsable de l'equip de les Cèl·lules Parroquials; Sr. Ventura Codina i Vila, responsable del Recés Emmaús Homes; Sra. Montserrat Martín i Cervantes, responsable del curs Alpha; Sr. Joan Sabé i Martínez, responsable del Servei musical per a l'evangelització; Mn. Josep M. Vilaseca i Ribalta, consiliari del Recés Emmaús Dones; Mn. Lluís Tollar i Puig, consiliari del Recés Emmaús Homes; Mn. Xavier Romero i Galdeano, consiliari de l'equip de les Cèl·lules Parroquials; Mn. Marc Majà i Guiu, consiliari de l'Escola d'Evangelització Sant Andreu Solsona.

JUBILACIONS

El Sr. Bisbe ha acceptat les següents jubilacions de preveres:

- Mn. Joan Viladot i Riera; d'ara endavant tindrà el càrrec d'adscrit a la parròquia de la Mare de Déu de l'Alba de Tàrraga i les seves agrupades.

- Mn. Joan Garcia i Pujol; d'ara en endavant tindrà el càrrec d'adscrit a la parròquia de Sant Miquel i Sant Vicenç de Cardona.

Patrimoni

OBRES DE RESTAURACIÓ DEL SANTUARI DEL MIRACLE

L'Institut Català del Sòl, INCASÒL, ha iniciat una nova fase de restauració del santuari del Miracle a Riner. Aquesta consistirà en l'execució de dues obres diferenciades dins del mateix conjunt: per una banda, la consolidació estructural del pati de la Casa Gran, i per l'altra, la segona fase de restauració de l'església de Santa Maria del Miracle.

El projecte és promogut per l'Ajuntament de Riner, la Comunitat Benedic­tina del monestir de Santa Maria de Montserrat, el bisbat de Solsona, la Diputació de Lleida, el Departament de Cultura, el Departament de Territori i Sostenibilitat i l'Institut Català del Sòl, dins del programa de l'1% Cultural.

La prioritat de la intervenció en el pati de la Casa Gran és la seguretat estructural. La primera i potser més rellevant actuació consistirà a refer la part de columna que actualment es troba trencada i atirantar l'arcada de la façana sud.

A l'exterior de l'església s'eliminaran les humitats en els paraments ver­ticals, les barreres arquitectòniques i s'adaptarà la porta d'accés. La intervenció en l'interior del temple consistirà en la restauració dels balcons interiors, pintar l'interior de la capella de l'orgue, col·locar la nova barana en el balcó de l'orgue, completar la instal·lació elèctrica general i fer la il·luminació natural del cambril amb la col·locació de filtres.

RESTAURACIÓ DE L'ESGLÉSIA D'ARDÈVOL

El dia 15 d'agost, coincidint amb la festa patronal d'Ardèvol (Pinós), va tenir lloc la inauguració de les obres de restauració de l'església parroquial de Santa Maria.

Les obres han comprès diverses parts de l'edifici. Pel que fa a l'exterior, s'ha refet completament la teulada consolidant l'estructura original de fusta per tal d'eliminar les filtracions i solucionar les conduccions d'aigües pluvials. S'ha sanejat i restaurat la façana principal i la portalada d'accés al temple recuperant les volumetries originals. S'ha sanejat els entorns del conjunt així com la consolidació d'alguns trams del campanar. A l'interior s'ha pintat completament de nou remarcant i respectant la composició original del conjunt. Al mateix temps, s'ha refet la instal·lació elèctrica i millorat la il·luminació.

Les obres han estat finançades gràcies a la parròquia d'Ardèvol i la contribució dels fidels de la parròquia, el bisbat de Solsona i l'Ajuntament de Pinós via Institut d'Estudis Ilerdencs.

Seminari diocesà

SEMINARISTES MAJORS I MENORS

Els seminaristes van aprofitar l'estiu amb intensitat. Els responsables del Seminari van dibuixar, tant per als seminaristes menors com per als majors, un programa d'activitats formatives ple d'experiències ben enriquidores.

Els dos seminaristes majors van fer un servei com a catequistes a les Catecolònies i després varen tenir l'oportunitat –l'Oriol– d'anar a estudiar anglès a Oxford i –l'Abel– de viure una experiència missionera a Guatemala.

Els seminaristes menors, el mes de juliol, van participar en trobades adaptades a la seva edat. El Jakob va participar, com a noi, a les Catecolònies. El Pere Lluís i el Rui van participar en la trobada de seminaristes menors batxillers que va tenir lloc a Barcelona amb seminaristes d'arreu d'Espanya. Així mateix, aquests dos darrers varen participar com a monitors al casal d'estiu de Càritas parroquial de Solsona, varen treballar al seminari, pintant finestres, i varen reforçar el seu nivell d'anglès en una acadèmia de la ciutat.

El Rui i el Pere Lluís, el mes d'agost, van gaudir de dues activitats. Els primers deu dies varen participar en el pelegrinatge a Àvila organitzat pel Secretariat Interdiocesà de Joventut i en l'Encontre Europeu de Joves que va tenir lloc, després, a Àvila. Després de la festa de la Mare de Déu d'Agost, varen viure una setmana al Seminari. Alguns dies varen participar de la convivència vocacional d'estiu que organitza la Delegació de Vocacions per als nois habituals de les trobades vocacionals mensuals.

El mes de setembre, els tres seminaristes menors varen viure la tercera setmana estival al Seminari, que va començar amb la confirmació del Jakob a la seva parròquia de Vilanova de Bellpuig i va continuar amb la participació en alguns actes de la visita pastoral del Sr. Bisbe a l'arxiprestat del Berguedà Nord i a la Festa Major de Solsona. L'Oriol, aquesta setmana, va participar un parell de dies en aquesta convivència i va tenir també la convivència d'inici de curs del Seminari Major Interdiocesà.

Durant totes aquestes activitats, els seminaristes menors han pogut viure dos breus recessos entorn de l'itinerari espiritual que santa Teresa de Jesús explica a Las Moradas.

El mes de setembre ha suposat l'inici del nou curs. Mentre l'Abel s'ha traslladat a Roma per fer els cursos d'italià previs a l'inici dels estudis de teologia espiritual a la Universitat Gregoriana, l'Oriol i el Rui han començat els cursos acadèmics en els seus respectius seminaris.

El cap de setmana del 18 al 20 de setembre, va tenir lloc la primera convivència del seminari menor en família del nou curs. El dia 18 al vespre es va inaugurar el nou curs amb una vesprada participada per les famílies dels seminaristes i els rectors de les seves parròquies.

Delegacions Diocesanes

CÀRITAS

RODA DE PREMSA DE CÀRITAS DIOCESANA DE LLEIDA, URGELL I SOLSONA

El dia 3 de juny va tenir lloc la roda de premsa de les Càritas diocesanes de Lleida, Urgell i Solsona, presidida pel bisbe de Lleida i pels directors de les tres Càritas. L'acte tingué lloc a la seu de Càritas diocesana de Lleida.

Les Càritas van presentar als mitjans de comunicació les memòries de l'any 2014. En termes globals, les tres van atendre durant l'any passat 15.743 persones a través de 74 punts d'atenció i gràcies a la tasca de 1.562 voluntaris. En polítiques d'acció social es van invertir 2,2 milions d'euros i en polítiques d'ocupació 1,9 milions.

Càritas apostà per crear llocs de treball protegits en empreses d'inserció social o similars, en lloc de concedir subsidis a les persones sense recursos, i va demanar a l'Administració unes polítiques actives d'ocupació que vetllin per recuperar la integritat de les persones en situació de vulnerabilitat. També va demanar reorientar les campanyes de donació d'aliments. Els responsables de Càritas van plantejar la possibilitat d'obrir un debat amb el banc dels aliments per reorientar la política de recollida i entrega dels aliments.

DIACONAT PERMANENT

INICI DEL CURS DELS CANDIDATS AL DIACONAT

El dia 10 d'octubre, els candidats al Diaconat permanent van començar el curs participant en l'eucaristia presidida pel Sr. Bisbe, juntament amb d'altres laics compromesos amb diverses iniciatives eclesials.

Després de dinar van compartir una estona de conversa amb el Sr. Bisbe, el qual animà a continuar en el camí iniciat i parlà de diversos temes pastorals: la importància d'un nou estil pastoral, delegant i confiant en els altres; i les propostes diocesanes per a l'Any de la Misericòrdia.

Tot seguit, Mn. Josep M. Vilaseca, delegat del Diaconat permanent, va fer una introducció a les diverses dimensions formatives del diaca: humana, espiritual, teològica i pastoral. Es va posar un accent especial en la importància, ja des d'ara, d'una base humana madura i responsable i una intensa vida espiritual, per tal de ser constant i fidel en el transcurs del temps.

JOAN GÜELL I CARDONA

Des del mes de setembre, el Sr. Joan Güell i Cardona ha deixat temporalment l'exercici del ministeri del Diaconat permanent.

ECUMENISME

PELEGRINATGE ECUMÈNIC A TERRA SANTA

Del 22 al 29 de juliol, amb el lema "Tots units en Crist", va tenir lloc el pelegrinatge ecumènic a Terra Santa amb la participació de cinquanta-dos pelegrins, acompanyats pel bisbe de Solsona, pel pastor evangèlic Roberto Presta de Mollerussa i pel delegat diocesà d'Ecumenisme.

Els primers dies van visitar la Galilea: Natzaret, muntanya de les Benaunces, Tagba, Cafarnaúm, Canà i el llac de Tiberíades. Van renovar el baptisme en el riu Jordà i els matrimonis van fer la renovació del consentiment matrimonial a Canà.

Després de visitar Haifa i Cesarea van dirigir-se a Betlem on van visitar la basílica de la Nativitat. També van fer el viacrucis fins a arribar al Gòlgota i van visitar Masada, Jericó i el Mar Mort.

Van tenir la celebració de l'eucaristia en alguns indrets i en d'altres, la celebració de la Paraula així com la pregària de laudes i vespres i les lectures dels passatges evangèlics.

EVANGELITZACIÓ I APOSTOLAT SEGLAR

JORNADES DE FORMACIÓ EN LIDERATGE

Els dies 15 i 16 de juliol van tenir lloc, al santuari de Sant Ramon, unes jornades de formació en lideratge amb la participació d'unes quaranta persones de diferents llocs i àmbits de la diòcesi. El ponent d'aquestes jornades fou D. Valentino Iezzi, rector de la parròquia de Pescara (Itàlia), que va anar conduint el grup a través de diverses xerrades i dinàmiques.

D. Valentino va parlar sobre com ha de ser un líder de grup, en aquest cas d'un grup de parròquia, de pastoral o de catequesi. Va remarcar molt la importància del treball en equip per superar els obstacles i el cansament. Va definir diferents tipus de líders tot manifestant els aspectes positius i negatius de cadascun. Finalment, va parlar sobre els moments de descoratjament i fatiga que pot tenir un líder de grup i com afrontar-los.

En aquestes jornades, que van comptar amb la presència del Sr. Bisbe, va haver-hi també estones de pregària, eucaristia, de treball compartit i moments més lúdics.

COMISSIÓ DE RECESSOS I EXERCICIS

Del 31 de juliol al 5 d'agost van tenir lloc, al Seminari de Solsona, els exercicis espirituals que tradicionalment es porten a terme a la diòcesi. Els dirigí Mn. Jaume Pons, sacerdot de la Fraternitat Sacerdotal Sant Joan d'Àvila i actualment rector d'Almenar (bisbat de Lleida) i el tema sobre el qual versaren fou: "Veniu-Seguiu-me- Aneu"-La joia de rebre i transmetre l'Evangelí.

JOVENTUT

ENCONTRE EUROPEU DE JOVES A ÀVILA

Amb motiu del V Centenari del naixement de santa Teresa es va organitzar una trobada de joves a Àvila, a escala europea, a primers d'agost. Des del SIJ es va organitzar un pelegrinatge tres dies abans per completar la trobada. El grup de joves de la diòcesi va arribar a Segòvia el dia 2 d'agost, i del 3 al 5 van anar caminant fins a arribar a Àvila. Durant aquests dies van resar laudes, van caminar durant el matí, va haver-hi temps lúdic i celebració de l'eucaristia. El dia 5 van arribar a Àvila i van celebrar la missa al monestir de l'Encarnació. Durant els matins van tenir diverses catequesis i temps de pregària al voltant de tres aspectes de la vida de la santa: el camí, recorrent els espais més significatius on va viure santa Teresa; la vida, coneixent més la seva experiència vital i la seva obra; i la muralla, on es plantejava, a tall de recés, el viure d'un jove cristià, els valors de l'amistat, l'amor i la pregària. Durant les tardes es donava la possibilitat d'escollir diferents activitats: la fira de vocacions, una gimcana per la ciutat, diversos tallers de cants, oració, dansa, taules rodones on es debatién temes d'actualitat, visites turístiques. Als vespres es van realitzar diferents concerts de música, una projecció visual a les muralles i moments lúdics. El dissabte va haver-hi un acte molt especial, amb una vetlla de pregària que va presidir el bisbe de Solsona. La trobada va finalitzar el diumenge amb la missa d'enviament.

Vida diocesana

CATECOLÒNIES A LA GUÀRDIA LADA

Del 5 al 12 de juliol les Catecolònies van reunir una seixantena de nens i nenes per viure uns dies de convivència, descoberta, alegria, coneixença, retrobament, pregària i fe a la casa de colònies de la Guàrdia Lada.

Els nois més grans de les colònies, de 6è de primària fins a 1r d'ESO, van començar quatre dies abans fent una ruta des del santuari de Poblet, on els nois del grup van rebre el testimoni d'un dels monjos cistercencs. L'endemà, a Vallbona de les Monges, les noies van escoltar també una de les monges del monestir. Després tots junts van seguir una ruta cap al santuari del Tallat i per pobles com Solivella i Guimerà fins a arribar el dia 5 a la Guàrdia Lada, amb la resta del grup.

Els petits també van començar a Poblet i allà varen conèixer els racons del monestir i el testimoni d'un dels monjos; després de dinar van marxar cap a la Guàrdia Lada. En arribar a la casa, els grans van fer jocs de coneixença per a tots i, amb l'eucaristia i la distribució de fulards, van començar l'aventura. "Els tres i el castell interior" fou la història que va guiar les catequesis i activitats de la setmana: jocs, oratoris, vetlles, eucaristies, piscina, excursions, una de les quals fou visitar el balneari de Vallfogona de Riucorb.

L'últim dia, amb les famílies, varen fer una gimcana, van jugar a futbol, van aprendre danses, van dinar tots junts i van celebrar l'eucaristia, presidida pel Sr. Bisbe.

CENTENARI DE LA CORONACIÓ DE LA MARE DE DÉU DE QUERALT

El dia 5 de setembre, la junta organitzadora de les festes del centenari de la Coronació de la Mare de Déu de Queralt va donar a conèixer el programa d'actes que es portaran a terme l'any 2016 entre els dies 27 d'agost -dia que arribarà la Mare de Déu de Queralt a la ciutat- i 8 de setembre -que retornarà de nou al santuari.

Aquells dies de 2016, Berga engalanarà carrers i places per tal de rebre la imatge de la Mare de Déu. La festa estarà estructurada en tot un ventall d'actes religiosos, lúdics, culturals i esportius. Tot serà a l'entorn del dia 3 de setembre de 2016 que es commemoraran els 100 anys justos de la coronació. Aquest dia, tal com ja va sent tradició cada 25 anys, estarà centrat en l'ofici solemne amb el cant de l'himne, Patum de lluïment i Patum completa a la nit. La junta està elaborant un programa de celebracions i activitats; a part dels dies clau de la celebració, tot l'any 2016 serà un constant d'actes relacionats amb Queralt.

FESTES DE SANT PERE CLAVER A VERDÚ

El dia 8 de setembre, la parròquia de Verdú renovà les festes de Sant Pere Claver, amb l'eucaristia presidida pel rector de Verdú, Mn. Ramon Roca. Després hi hagué la tradicional processó de la relíquia, popularment coneguda com la Processó de les Torxes.

El dia 9 de setembre s'oficià una solemne missa presidida pel P. Llorenç Puig, delegat provincial d'Espanya per Catalunya de la Companyia de Jesús, concelebrant amb el rector de Verdú, Mn. Ramon Roca, l'arxipreste de Tàrrega, Mn. Josep M. Vilaseca, acompanyats de religiosos jesuïtes de les comunitats de Barcelona i Lleida, a més de capellans de l'arxiprestat i bisbat.

En la cloenda la processó retornà la relíquia de Sant Pere Claver al seu santuari, acabant amb la veneració de la relíquia i el cant dels Goigs de Sant Pere Claver.

PROJECTE “L’ESGLÉSIAQUESURT”

El projecte “L’esglésiaquesurt” està format per diferents parròquies del bisbat –Avià, Berga, Súria, Cervera, Tàrraga, Bellpuig i Solsona.

La iniciativa té com a objectiu escoltar i acompanyar aquelles persones que estan passant per una situació personal o familiar difícil, per un moment d’angoixa, però que no s’adrecen al seu entorn més immediat per diferents motius. És en aquest buit on “l’esglésiaquesurt” està disposada a fer aquest escoltar i aquest acompanyar a aquelles persones que així ho decideixin, amb una escolta sense presses i sense prejudicis. Tot això amb la col·laboració de voluntaris que, prèviament, han rebut una formació.

Per a donar a conèixer el projecte s’han penjat unes lones a les façanes d’esglésies, campanars i rectories de les parròquies que hi participen, amb deu temàtiques concretes: alcohol, dol, maltractament, avortament, malalties, fe, matrimoni, drogues, atur i diners.

Els interessats poden dirigir-se a www.lesglesiaquesurt.cat. Allí trobaran la manera de contactar amb els voluntaris.

VISITA PASTORAL A L’ARXIPRESTAT DEL BERGUEDÀ NORD

Durant els mesos d’estiu, el Sr. Bisbe ha completat la visita pastoral centrant-se sobretot en les parròquies més petites i alguns aplecs a capelles i ermites. La cloenda general va tenir lloc al santuari de Queralt, el dia 6 de setembre, a la tarda, en el marc de la novena de la festa de la Mare de Déu.

El cap de setmana de l’11 i 12 de juliol, el Sr. Bisbe va fer la visita a la parròquia de Maçaners. Va participar en els actes de la trobada d’acordionistes el dissabte i, l’endemà, va presidir l’eucaristia. També va tenir ocasió de visitar la rectoria. El mateix dia 12 de juliol va celebrar la missa dels segadors a la capella de Santa Maria d’Avià. Després va saludar molta gent durant la sega, la batuda i els altres àmbits d’aquesta festa tan popular de la vila d’Avià.

El dia 14 d'agost, el Sr. Bisbe va acabar la visita a Guardiola de Berguedà, participant en un concert de les nits musicals al monestir de Sant Llorenç. El dia 15 d'agost va acabar la visita a la parròquia de Vallcebre, presidint la missa de la festa major i participant en l'aperitiu popular que organitza l'Ajuntament. Aquell mateix dia va començar la visita a Castellar de n'Hug, celebrant l'eucaristia en un dia de molta concurrència d'estiuejants.

El cap de setmana de la Festa Major de la Valldan va acabar també la visita pastoral en aquesta parròquia. El dia 21 d'agost, el Sr. Bisbe va assistir al canvi d'hereu, pubilla i dames i va tenir el pregó de la festa major. El dilluns 24, va presidir la missa del segon dia de festa major, concelebrada pels capellans de l'arxiprestat.

El dia 22 d'agost va tenir lloc la visita a Castell de l'Areny. Va visitar les obres fetes a l'església parroquial i les va beneir amb una senzilla cerimònia. Després, va presidir la missa de Sant Ramon, a la seva capella, al barri que porta el seu nom. Un altre dia va visitar la rectoria, llogada als propietaris del restaurant, i la casa de colònies que hi ha al nucli.

El dia 25 d'agost, el Sr. Bisbe va acabar la visita pastoral a la parròquia de la Pobla de Lillet. Ho va fer presidint la Festa Major de Gavarrós, amb la benedicció del terme i dels pans.

El dia 6 de setembre va fer la visita pastoral a la Rodonella. Va presidir la missa de la festa major i va assistir a les danses populars.

El dia 16 de setembre, el Sr. Bisbe va visitar la parròquia de Sant Corneli, també en ocasió de la festa major. Va visitar el museu de les mines i va verificar la custòdia de les peces litúrgiques de valor.

Durant el mes de setembre va fer la visita pastoral a la parròquia d'Espinalvet, que consistí en dues grans festes parroquials: l'aplec del santuari de Corbera, el dia 13, i la festa major, el dia 27.

Les dues darreres visites pastorals al Berguedà han estat a la Festa Major de l'Espà, el dia 27 de setembre, i a la Festa Major de Castellar de n'Hug, el dia de Sant Miquel.

CONFIRMACIONS

El Sr. Bisbe va administrar el sagrament de la confirmació a les següents parròquies:

- El dia 4 de juliol a Santa Maria de Granyena; el dia 5 de setembre a Sant Pere de Vilanova de Bellpuig; el dia 19 de setembre a Sant Cristòfol de Freixinet; i el dia 26 de setembre a Santa Maria de Cervera.

PROGRAMA DE L'ANY SANT DE LA MISERICÒRDIA

Les iniciatives diocesanes que es duran a terme durant aquest Any Sant seran:

- Oferiment a les parròquies d'un material litúrgico-pastoral per al temps d'Advent.

- Celebració d'inici de l'Any, el dia 13 de desembre a la tarda, a la catedral de Solsona.

- Oferiment a les parròquies de l'edició catalana del document papal de convocatòria de l'Any Sant - *Misericordiae Vultus* - i també d'alguns altres materials per aprofundir sobre el tresor d'aquest any de gràcia.

- Assessorament a les parròquies per tal de fomentar l'arranjament d'espais més acollidors als despatxos i oferiment d'una línia de subvenció per a finançar el 25% de les millores.

- Oferiment d'algun material, segons el mètode de la *lectio divina*, per a treballar personalment o en grup els grans passatges bíblics sobre la misericòrdia.

- La catedral de Solsona serà el temple jubilar d'aquest any sant. Per a facilitar la peregrinació de parròquies i arxiprestats, s'oferirà un programa complet i l'acollida corresponent.

- S'organitzaran alguns pelegrinatge (Roma, Polònia i Terra Santa).
- Les almoines jubilars es destinaran a un projecte de Caritas Diocesana.
- Oferiment d'unes catequesis per a infants, adolescents i adults sobre les obres de misericòrdia.
- Oferiment d'un material per a la iniciativa d'oració "24 hores per al Senyor" que el Papa promou per a les vigílies del quart diumenge de Quaresma.
- Formació sacerdotal sobre el tema del sagrament de la reconciliació.
- Invitació a totes les unitats parroquials a realitzar algun tipus de missió popular les primeres setmanes de Quaresma amb l'oferiment de possibles iniciatives pastorals, materials de formació per als missioners laics de les parròquies i un recés de preparació a nivell diocesà.
- Si alguna parròquia ho demana, se cercarà algun o alguns missioners de la misericòrdia enviat pel Papa Francesc.

Conferència Episcopal Tarraconense

COMUNICAT DE LA REUNIÓ NÚM. 215

Els dies 7, 8 i 9 de juliol de 2015 va tenir lloc la reunió núm. 215 de la Conferència Episcopal Tarraconense (CET), a Salardú (Vall d'Aran), del bisbat d'Urgell. La reunió va estar presidida per Mons. Jaume Pujol Balcells, arquebisbe de Tarragona, i hi van assistir tots els seus membres.

1. Els bisbes han rebut alguns delegats de música i de litúrgia de les diòcesis catalanes que els han lliurat el volum de la segona edició del *Cantoral Litúrgic Bàsic*, que ja va ser presentat oficialment a la catedral de Tarragona el passat 20 de juny, i que és un dels fruits del Concili Provincial Tarraconense. Es tracta d'una acurada edició que serà molt útil per a les assemblees litúrgiques de totes les nostres Esglésies. Han dialogat també sobre com recollir els reptes formulats durant el IV Congrés Litúrgic de Montserrat, especialment com orientar el Poble de Déu en la litúrgia, així com la missió evangelitzadora de

l'Església que celebra els misteris de la fe, i la relació de la litúrgia i el servei a la caritat.

2. Els bisbes han reflexionat sobre l'ensenyament de la religió a l'escola, que consideren essencial per a una educació integral dels infants i els joves, i especialment sobre l'acompanyament dels professors de religió en la seva dedicació. En aquest sentit, els bisbes han tingut coneixement de les "Orientacions" que han preparat els delegats d'ensenyament i que ajudaran el professorat a aplicar i concretar el nou *Currículum* de l'assignatura de Religió i Moral Catòlica.

3. Els bisbes han reflexionat sobre l'Any de la Misericòrdia que el papa Francesc ha convocat, l'inici del qual es portarà a terme el proper dia 8 de desembre, solemnitat de la Immaculada Concepció, i que a les diòcesis d'arreu del món es visibilitzarà amb l'obertura de la *Porta de la Misericòrdia* de les

catedrals i altres basíliques el diumenge 13 de desembre, III d'Advent. La butlla de convocatòria, *Misericordiae Vultus* (*El rostre de la misericòrdia*), ha estat publicada en català per editorial Claret a la Col·lecció *Documents del Magisteri*. En properes reunions de la CET s'aniran concretant les accions que se suggereixin des del Pontifici Consell per a la Nova Evangelització, organisme vaticà encarregat de la promoció d'aquest Any Jubilar. Tots els cristians són convidats ja des d'ara a esdevenir instruments de misericòrdia, testimonis de misericòrdia i agents de misericòrdia, no solament amb paraules sinó amb gestos concrets.

4. Els bisbes han rebut informació de l'Encontre Europeu de Joves a Àvila que es portarà a terme el proper mes d'agost. Una bona representació de joves catalans hi participarà. Així mateix, alguns bisbes catalans els acompanyaran en la ruta a peu des de Segòvia a Àvila i altres impartiran diverses catequesis durant l'Encontre.

5. Els bisbes han treballat la qüestió de la catequesi, especialment tot el que fa referència a la publicació en català del catecisme "*Testimonis del Senyor*" així com dels materials complementaris que ha preparat el Secretariat Interdiocesà de Catequesi per tal que estiguin a disposició de les diòcesis que ho vulguin el proper curs.

6. Mons. Francesc Pardo ha informat i convidat els bisbes a la beatificació de les tres germanes màrtirs de l'*Institut de Religioses de Sant Josep de Girona*, que es portarà a terme a la catedral de Girona el proper 5 de setembre. Totes tres van oferir testimoni de fidelitat a Jesucrist en ser assassinades per la seva condició de religioses en la persecució dels anys trenta del segle passat. Es tracta d'un acte d'especial significació per a les comarques gironines, ja que són les primeres beatificacions que es faran en aquesta diòcesi.

7. També han rebut nova informació de la trobada que el grup de laics *Laïcat XXI* ha organitzat a Poblet per al proper mes d'octubre.

Els bisbes van acabar la reunió amb una visita a les esglésies romàniques de Santa Maria i de Sant Climent de Taüll, on van ser rebuts pel vicari general d'Urgell, Mn. Josep Maria Mauri; l'alcalde de la Vall de Boí, Sr. Joan Perelada; i el rector de la parròquia, Mn. Jordi Vázquez. A Sant Climent de Taüll van poder contemplar el magnífic *video mapping* que recrea els frescs originals dins l'absis major i el presbiteri de la nau central de l'església.

Salardú, 9 de juliol de 2015

Generalitat

CALENDARI LABORAL 2016

ORDRE EMO/168/2015, de 25 de maig, per la qual s'estableix el calendari oficial de festes laborals per a l'any 2016.

Atès el que disposen l'article 170.1.1) de l'Estatut d'autonomia de Catalunya; l'article 37 del Reial decret legislatiu 1/1995, de 24 de març, pel qual s'aprova el Text refós de l'Estatut dels treballadors, i el Decret 177/1980, de 3 d'octubre, modificat pel Decret 17/1982, de 28 de gener, pel Decret 152/1997, de 25 de juny, i pel Decret 146/1998, de 23 de juny;

Atès l'article 12 de la Llei 13/1989, de 14 de desembre, d'organització, procediment i règim jurídic de l'Administració de la Generalitat de Catalunya; escoltat el Consell de Relacions Laborals, i en ús de les atribucions que tinc conferides,

Ordeno:

Article 1

a) Seran festes laborals a Catalunya durant l'any 2016 les següents: 1 de gener (Any Nou). 6 de gener (Reis). 25 de març (Divendres Sant). 28 de març (dilluns de Pasqua Florida). 16 de maig (dilluns de Pasqua Granada). 24 de juny (Sant Joan). 15 d'agost (l'Assumpció). 12 d'octubre (Festa Nacional d'Espanya). 1 de novembre (Tots Sants). 6 de desembre (Dia de la Constitució). 8 de desembre (la Immaculada). 26 de desembre (Sant Esteve).

b) D'acord amb el que estableixen el Decret 152/1997, de 25 de juny, i el Decret 146/1998, de 23 de juny, pels quals es modifica el Decret 177/1980, de 3 d'octubre, sobre el calendari de festes fixes i suplents al territori d'Era Val d'Aran, la festa del dia 26 de desembre (Sant Esteve) queda substituïda per la del dia 17 de juny (Festa d'Aran).

Article 2

A més de les festes esmentades es fixaran, mitjançant una ordre d'aquest Departament, dues festes locals, retribuïdes i no recuperables, a proposta dels ajuntaments.

Article 3

De conformitat amb el Decret 319/1993, de 28 de desembre (DOGC Núm. 1841, de 3.1.1994), i en relació amb el que disposa l'article 48.7 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, modificada per la Llei 4/1999, de 13 de gener, el calendari laboral anual tindrà efectes com a calendari de dies inhàbils pel que fa al còmput de terminis administratius a Catalunya.

Barcelona, 25 de maig de 2015
Felip Puig i Godes
Conseller d'Empresa i Ocupació

Necrologia

MN. RAMON CABANA I VILARDELL

El dia 31 d'agost va morir, als 65 anys, Mn. Ramon Cabana i Vilardell, prevere rector de Gargallà i Clariana. Mn. Ramon va sofrir un infart que li va provocar la mort mentre pujava amb uns amics a la muntanya del Canigó.

Mn. Ramon Cabana va néixer a les Lloses el dia 10 de maig de 1950. L'any 1962 va començar els estudis eclesiàstics al Seminari de Solsona i a la Facultat de Teologia de Barcelona; el dia 25 d'abril de 1975 va ser ordenat prevere a la parròquia de Balsareny, el seu primer destí.

Els seus altres destins i càrrecs foren:

L'any 1977 fou nomenat delegat diocesà del Moviment de Joventut; l'any 1980 membre de la Delegació Diocesana de Pastoral Familiar; l'any 1982 fou destinat a Bagà. L'any 1983 se n'anà a Solsona com a delegat diocesà de Joventut i l'any 1987 formà part de l'equip parroquial de Solsona. El 1989 el destinaren a les colònies de Valls i Palà i a les parròquies de Torroella i Coaner. L'any 1990 fou nomenat membre de l'equip parroquial de Navàs i el 1993 rector de la parròquia de Gironella. L'any 1999 fou destinat a Sant Jordi de Cercs i les parròquies agrupades. L'any 2001 fou nomenat rector de Gargallà i Clariana. L'any 2005 fou elegit membre del Consell Presbiteral.

Actualment, també col·laborava pastoralment a les parròquies de Sorba, Su i Freixinet. Mn. Cabana havia escrit alguns llibres, havia estat professor a Gironella i Síria i també voluntari de presons.

Des de la diòcesi lamentem molt la seva mort, preguem per ell i per la seva família, i demanem al Pare del cel que l'aculli a la seva glòria.

Sumari

SANT PARE

- 163 Carta sobre la indulgència amb ocasió del jubileu extraordinari de la misericòrdia.
- 166 “Motu Proprio” sobre la reforma del procés canònic per a les causes de declaració de nul·litat matrimonial.

DOCUMENTS EPISCOPALS

- 181 Homilia en la missa del naixement de la Verge Maria.
- 184 Homilia en la missa de la Mare de Déu del Claustre.
- 187 Discurs de benvinguda en l’Encontre Europeu de Joves d’Àvila.
- 188 Homilia en la vetlla de pregària de l’Encontre Europeu de Joves d’Àvila.
- 190 Decret 12/15. Cloenda de la visita pastoral a l’arxiprestat del Berguedà Nord.
- 198 Decret 13/15. Inici de la visita pastoral a l’arxiprestat del Llobregat.
- 199 Decret 14/15. Constitució del Servei Musical per a l’Evangelització.
- 200 Decret 15/15. Col·lectes manades 2016.
- 201 Decret 16/15. Conservació dels béns eclesiàstics.
- 203 Decret 17/15. Indulgència plenària en l’Any de la Misericòrdia

CONSELL D'ARXIPRESTES

- 205 Resum dels temes tractats en la 17a Reunió (28/09/15).

SECRETARIA GENERAL

- 206 Nomenaments d'arxiprestes.
206 Nomenaments parroquials.
206 Altres nomenaments.
207 Jubilacions.

PATRIMONI

- 208 Obres de restauració del santuari del Miracle
209 Restauració de l'església d'Ardèvol.

SEMINARI DIOCESÀ

- 210 Seminaristes majors i menors.

DELEGACIONS DIOCESANES

- 212 Càritas
Roda de premsa de Càritas diocesana de Lleida,
Urgell i Solsona
213 Diaconat permanent
Inici del curs dels candidats al Diaconat
Joan Güell i Cardona
213 Ecumenisme
Pelegrinatge ecumènic a Terra Santa
214 Evangelització i Apostolat Seglar
Jornades de formació en lideratge
Comissió de recessos i exercicis
215 Joventut
Encontre europeu de joves a Àvila

VIDA DIOCESANA

- 216 Catecolònies a la Guàrdia Lada.
217 Centenari de la coronació de la Mare de Déu de Queralt.

- 217 Festes de Sant Pere Claver a Verdú.
- 218 Projecte l'Esglésiaquesurt
- 218 Visita pastoral a l'arxiprestat del Berguedà Nord.
- 220 Confirmacions.
- 220 Programa de l'Any Sant de la Misericòrdia.

CONFERÈNCIA EPISCOPAL TARRACONENSE

- 222 Comunicat de la reunió núm. 215.

GENERALITAT

- 224 Calendari laboral 2016.

NECROLOGIA

- 226 Mn. Ramon Cabana i Vilardell.

